

Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinci., Ohio 45231

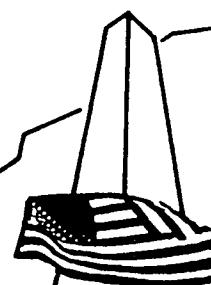
Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinci., Ohio 45231

SEATTLE - WA
25 - 8 - 1993

WASHINGTON D.C.
6 - 8 - 1989

WESTMINSTER - CA
4 - 8 - 1991

SAVANNAH - GA
6 - 8 - 1995

19

HOUSTON - TX

24/7/1997 - 31/7/1997

Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinci., Ohio 45231

MỤC LỤC

Hình bìa họp mặt lần thứ 5 cũng là Đại Hội kỳ III

Lá thư Lưu Đày ...	Trang
Báo cáo Tài Chính ...	6
Thông Cáo số 19 ...	7
Sách nhận được KBC 19 ...	8
Bản tin Canada ...	9
Lời Tòa Soạn ...	11
Tâm Tình bạn đọc ...	12
Truyền thống HQVNCH ...	13
Lá thư Sài Gòn ...	19
Thông Báo Đặc Biệt ...	21
Phản ứu ...	25,26,27,28,29
Lịch sử trường BB Thủ Đức ...	30
Hộp thư ý kiến ...	33
Vui cưới LĐ ...	37
Một chuyện tình ...	41

LÁ THƯ LƯU ĐÀY

Savannah, Georgia June 16, 1996

Thưa các bạn thân mến,

Hôm nay là ngày Father's Day của những người đang cư ngụ trên đất Mỹ, được dịch ra là "Ngày của Cha" hay nói nôm na là "Ngày của Ta", cho nên lời đầu tiên tôi xin chúc các chiến hữu hưởng một ngày vui trọn vẹn với gia đình.

Như các chiến hữu đã biết qua TSLĐ số 18, trong lần họp mặt lần thứ IV của hội tại Savannah, GA. tôi được các chiến hữu (hiện diện cũng như các chiến hữu khiếm diện và các chiến hữu trong Ban Điều Hành) thương và tín nhiệm giao phó trọng trách chức vụ Trưởng Ban Điều Hành của Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khoa Lưu Đày và Thân Hữu.

Tôi đã nhận lãnh sự thương yêu đó của các bạn, nhưng tôi đã không làm tròn nhiệm vụ mà các bạn đã giao phó; theo nguyên tắc quân đội - nhứt là trong Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa có thêm Hải Quy nữa - tôi biết rằng tôi phải tự xé lấy tôi trước khi các bạn phê bình. Tôi xin phép dùng chữ xin lỗi các bạn, cho dù các bạn có thông cảm hay không? tôi tự xé lấy tôi đã có lỗi.

Như một vài bạn đã thắc thắc phê bình rằng: "tôi đã 'đạp bãi cát trâu' của hậu đại hội kỳ II tại Seattle, vì bản tin tức là mạch máu của hội mà các bạn đã phải ngồi chờ hoài nhưng không thấy!?" . Cũng vì nguyên nhân này mà trong hội đã có những lá thư có niêm và không niêm một cách vô lý; và sau đó mới có tân Ban Điều Hành trong lần họp mặt tại Savannah 8/96.

Tôi hy vọng với những nhận xét thành thật trên đồng thời với những lý do tiếp theo sau đây, các bạn - cũng như chính cá nhân tôi - sẽ hào lòng để rồi chúng ta cùng bắt tay nhau hoàn chỉnh lại lề lối làm việc tạo cho sự thông tin liên lạc của hội được tốt đẹp hơn.

Tôi công nhận những lời thân tình silsa sai của các bạn hoàn toàn đúng. Nhưng (lại những nula! nhưng, tại, thi, là, mà, bởi vì v. v. . .) tôi mong các bạn thông cảm cho hoàn cảnh của tôi trong thời gian qua với nhiều lý do sau đây:

1/. - Sau khi chia tay nhau tại Savannah, GA. và hẹn gặp nhau lại năm 1997 Đại Hội kỳ III tại Houston, TX hoặc tại San José, CA., chúng tôi gồm có tôi (TXTin), NDThành, NMPhát, và PThuận cần thời gian liên lạc qua trung gian của chiến hữu ĐVHòa bầu người trưởng ban Điều Hành bằng thư và tôi được đặc cử chức vụ trưởng ban ĐH; sau đó cần thời gian để cho tôi cùng các chiến hữu NMPhát - ban Báo Chí, NDThành - phu tá trưởng ban Điều Hành, và PThuận - Thủ Quy, hợp tác làm việc. Chúng tôi đã có cỗ gắng phát hành được TSLĐ số 18 để thông báo mọi diễn tiến và sinh hoạt của hội đến các bạn.

2/. - Từ TSLĐ số 18 đến nay là TSLĐ số 19, tôi cũng như các bạn trong ban ĐH (dù nhiên là có cả các bạn) đều công nhận rằng chúng ta đã chờ đợi quá lâu hơn sự mong muốn của chúng ta. Nguyên nhân có sự chậm trễ của ban ĐH (đã đạp bãi cút trâu 93) là vì nhiều lý do như: tôi bị bệnh nặng đến độ phải mổ, cho dù đến nay tôi đã đi làm lại nhưng vẫn còn đau nơi vết mổ - vì miếng cơm mạnh áo nón xù lơ quê người mà tôi phải cắn răng gồng chịu đau đì cày; còn bạn Phát thì bận bịu với 2 con còn nhỏ đang tập tành "quay máy computer của cha để làm báo thay cha" và cả nhân bạn đang lo vì có tên nằm trong danh sách LAY OFF bắt cũ giờ phút nào (nghe nói căn cứ theo thân niêm "cày vụ" nơi hăng của bạn).

3/. - Riêng bạn NDThành thì đổi job trong hàng (chuyển til hardware qua software) cho nên hàng giờ đi thu huấn liên tục; do đó bạn không thể tạm thời điều động công việc trong hội được.

Với những lý do ngoài ý muốn như đã nêu trên nêu, chúng tôi trong BDH dành bó tay. Ngày nay với sự sắp xếp mới và sức khỏe tôi cũng đã hồi phục, tôi "hy vọng rằng chúng tôi - ban Điều Hành - sẽ không 'đạp bãi cút trâu' như lần trước nula". Từ đây cho đến ngày Đại Hội Kỳ III tại Houston, Texas, vào cuối tháng 7/97, mọi sự thông tin liên lạc sẽ được cập nhật hóa một cách liên tục và thường xuyên để thông báo đến các bạn một cách đều đặn qua các số TSLĐ kế tiếp trong thời gian nhanh nhất mà chúng tôi có thể thực hiện được.

Thưa các bạn,

Qua sự tham khảo của tôi với nhiều chiến hữu LD, chịu đỡ cho Đại Hội kỳ III và cũng là mục tiêu sắp đến cho hội của chúng ta là làm sao chú trọng và đặt nặng đến vấn đề "next generation". Đó là sự gầy dựng một tương lai cho thế hệ của con cháu chúng ta có dịp trao đổi học vấn, computer qua internet, e-mail... chặng hạn, hiểu nhau, giúp đỡ nhau v. v. . .

Hướng về mục tiêu đó, tôi xin đơn cử một vài ý kiến và xin tất cả các chiến hữu cùng đóng góp thêm ý kiến cho chương trình mà chúng ta đề ra được thành công tốt đẹp. Chẳng hạn như trong khuôn khổ của tờ báo LD, chúng ta khuyến khích con em làm

thơ, viết văn, ghi lại những cảm nghĩ họp mặt, nghỉ hè, trong trường học, kinh nghiệm vào đại học, đố toán (con em Việt Nam nổi tiếng giỏi toán - truyền thống?) v.v... bằng English cũng được.

Đi xa hơn nữa là chương trình tạo cơ hội cho con em của chúng ta có dịp gần gũi nhau để trao đổi kiến thức học vấn cũng như gìn giữ phong tục tập quán Á Đông hay nói đúng hơn là của người Việt Nam chúng ta. Thí dụ như ủng hộ ý kiến tìm "xuôi gia bốn phương" của chiến hữu LD Hà Văn Vinh, bằng cách thường xuyên tìm lý do đi vacation đến những vùng có nhiều bạn ta, trước mình vui sau cho con cái vui theo như tôi đã làm; đó là đưa gia đình lên Washington D. C. hoặc Atlanta, Georgia hay Houston, Texas thăm các bạn ta.

Trước khi tạm dứt lời, tôi xin các chiến hữu ủng hộ và đóng góp nhiều ý kiến vào chương trình cho hội của chúng ta bằng cách liên lạc trực tiếp với tôi hay thư từ, gửi bài vở về các chiến hữu LD NM Phat hay DV Hòa (phu tá báo chí và thông tin liên lạc) và sau cùng xin các chiến hữu tiếp tay với hội cho sự điều hành được dễ dàng, tiện lợi, và mau chóng bằng cách đóng góp bài vở cùng như tiền nhiều liễm cho năm 1996; ngoài hằng chúng ta có thể thực hiện một đặc san cho Đại Hội kỳ III tại một thành phố lớn của một tiểu bang cung rộng lớn của xứ Họp Chủng Quốc Hoa Kỳ đó là thành phố Houston thuộc tiểu bang Texas với sự đảm trách ăn loát của chiến hữu LD Trần Quân, California.

Việc làm sắp tới, nhứt là trong phương diện báo chí, chương trình ngắn và dài hạn, mọi sinh hoạt trong hội; cá nhân tôi sẽ không làm gì được nếu không có sự hưởng ứng đóng góp ý kiến và tiếp tay tùy theo khả năng của các bạn.

Thân ái kính chào tất cả các chiến hữu và gia đình.

LD TRẦN XUÂN TIN

Trưởng Ban Điều Hành hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Đày và
Thân Hữu.

báo cáo tài chánh

Tiền trong quý kể từ TSLĐ số 18 là \$2,148.79

THURSDAY

Nguyễn văn Trường (\$100 Canada)	\$75.00
Nguyễn đức Lũy	\$60.00
Đào Hải	\$50.00
Nguyễn văn Đồng	\$40.00
Phạm viết Khiết	\$60.00
Phan văn Tiếp	\$60.00
Trần xuân Tin	\$60.00
Tôn cầm Hầu	\$100.00
Tiền lời bán hard disk	\$95.00
Tiền lời bán nón	\$279.00

CHI.

Tổng cộng THU \$879.00 CHI \$1,031.23

Tính đến ngày 17 July 1996, số tiền còn lại trong quỹ là \$1,996.56

THÔNG CÁO SỐ 19

A./- Thể theo lời yêu cầu của một số đồng bạn hữu về việc cần có một danh sách địa chỉ cập nhật mới, TSLĐ số 20 kế tiếp sẽ đính kèm danh sách địa chỉ. Vậy bạn nào muốn "mang số ẩn tết" xin liên lạc gấp bằng thư hay điện thoại hoặc nhắn lại trong máy trả lời:

3205 SHANDWICK PLACE
FAIRFAX VA 22031-4823
Tel. (703)560-5422

B./- Theo như lời khuyên của bưu điện để cho báo chí gởi đến tay các bạn với giá cuốc phi rẻ tiền nhưng nhanh, xin các bạn liên lạc TSLĐ theo địa chỉ và số điện thoại ghi trên để cho tòa soạn xin số *zip code + 4*.

C./- Ban Điều Hành đã hối ý và đi đến quyết định như sau:

1.- Từ ngày hội thành lập đến nay các chiến hữu nào không có tham dự những sinh hoạt trong hội dưới mọi hình thức, kể cả những sinh hoạt tại địa phương mà bạn đang cư ngụ. Có nghĩa là các chiến hữu hoàn toàn im lặng chỉ nhận báo đọc chòi dỗ buồn mà không ý kiến đóng góp, cũng không khiếu nại là gởi báo đến bạn tức là hội đã làm phiền bạn. Tóm lại, bạn không tham gia bất cứ hình thức nào. Thì đây là số báo cuối cùng bạn nhận được cũng như tên và địa chỉ của bạn sẽ được lấy ra khỏi bảng danh sách của hội. **Và bạn sẽ nhận được một lá thư riêng đính kèm với bảng thông cáo này.**

2.- Nếu các bạn muốn tiếp tục với hội xin liên lạc về địa chỉ trên hoặc LĐ Trần xuân Tin 540 Pointe S Dr Savannah Ga 31410 tel. (912)897-3176 hay các bạn đại diện tại địa phương nơi mà bạn cư ngụ để xác định là các bạn vẫn thích sinh hoạt với hội. Hạn chót là 9/9/96.

D./- Tiền niêm liêm mấy năm qua không được các bạn đóng góp đều, một phần vì báo chí không đến tay các bạn đều đặn nên không có dịp nhắc nhở; kể từ số này BĐHành xin kêu gọi các ban đóng góp cho tài khóa 1996 để chúng tôi có thể thực hiện phần thông tin liên lạc thường xuyên hơn, giúp đỡ các chiến hữu mới định cư, các gia đình LĐ gặp nạn v. v. . mà các bạn đã thấy sự chi thu trong phần báo cáo tài chính của những số trước cũng như số này. **Tiền tồn quỹ đã cạn, nay BĐHành khẩn thông báo các bạn đóng tiền niêm liêm gởi về Thủ Quỹ:**

**PHAN THUẬN
11454 SAGECREEK DR
HOUSTON TX 77089**

Tính đến nay chỉ có 9 chiến hữu đóng tiền niêm liêm cho tài khóa 1996./.

\$ \$ \$ \$

Tòa Soán xin thông báo với các
bạn LD nào thích sưu tập hình ảnh
và các huy hiệu về Hải Quân (như
là các bạn thuộc lực lượng Liên
Đoàn Người Nhái vì trong số này
có rất nhiều huy hiệu của LDNN)
hay tìm mua hoặc order cuốn tạp
chí KBC số 19 phát hành bởi Tú
Quỳnh Bookstore Warehouse địa
chi 7481 Anaconda Ave. Garden
Grove, CA 92641. Điện thoại số
(714) 897-3557 với giá thành mỗi
quyển là \$5.00 cộng thêm cước phí
bưu điện.

BÁN TIN TỪ CANADA

phụ trách TTN

1. TIN TÙI DÀY VƯỢT BIỂN:

Như tin đã loan trên Tập San Lưu Đài số 16, qua thân hữu Đỗ văn Cung (học sinh Kỹ Thuật Cao Thắng, khóa 6/69, ĐD43, TD4 - Thủ Đức) nêu chiến hữu Đàm văn Hòa đã liên lạc được LD Trần thành Nghị.

Vào hạ tuần tháng 6 năm 1995, LD Đàm văn Hòa cùng phu nhân và hai cháu đã vượt biên giới Hoa Kỳ - Canada đến Toronto, Ottawa, Montréal để thăm viếng thân hữu các bạn LD Trần thành Nghị, Tôn Cẩm Hầu (tù Kitchener), Nguyễn văn Trường, Dương tâm Nhà, và Dương tâm Chí. LD Đàm văn Hòa và Trần thành Nghị đã cùng một thời lưu đày ở Đồng Tâm. . .Cụ với LD Nguyễn văn Khang, Dương minh Châu, Lê chí Nguyễn, Bùi đức Lý, Nguyễn lê Hinh, Nguyễn quốc Tuấn (Hai Hàng), Phan thế Luật, Nguyễn ngọc Bê, Vũ văn Phương, và Đào văn Lô.

Trong dịp này LD Phó thái Thiêm cũng từ Massachussette về thăm nhạc gia tại Montréal nên cùng hội ngộ.

Huynh đệ chí bình tình tự Lưu Đài lại có dịp làm sự chia sẻ sau mấy mươi năm.

Trên đường trở về Virginia, LD Đàm văn Hòa cũng đã ghé thăm gia đình LD Phạm viết Khiết và gia đình LD Trần bá Trung ở New Jersey. Sau một tuần Bắc tiến lên vùng trên của Ngũ Đại Hồ con tàu LD Đàm văn Hòa và các hộ tống hạm đã về cập cảng Virginia để nhận xăng dầu rồi "công tác tiếp" xuôi Nam tiến Savannah.

2. ĐỀ NGHỊ VỀ VIỆC BÁO CHÍ:

* Tránh sự phí phạm - dù rằng tiền in một mặt giấy và hai mặt giấy bằng nhau, nhưng cũng thể hiện sự phí phạm vật tư.

* Trong đúng đắn với hình thức báo chí hơn (về phương diện thông tin liên lạc) vì nhìn chung chẳng có tờ báo Nguyệt San, Đặc San v.v. .nào lại chỉ in kiểu một mặt giấy. Làm như lại thời xa xưa, thời học sinh làm báo in ronéo trắng mực và quay lật vì phương tiện và kỹ thuật ám loát yếu kém.

* Các lý do về cân lượng lẫn cước phí bưu điện cũng đáng lưu tâm.

* Nếu dùng máy "photocopy chùa" không thực hiện trên hai mặt giấy được thì đánh chịu. Còn đã in tiền in thì sao lại để một trang giấy trắng trống??

3. LUẬN BÀN VỀ NIÊN LIỆM:

Chúng ta đã từng là Sĩ Quan, cán bộ lãnh đạo chỉ huy, có trách nhiệm nghĩa vụ cũng như tính tự giác cao - lại là Sĩ Quan Hải Quân Lưu Đày đã nồng ấm hiệu thích ứng với mọi hoàn cảnh.

Trong tinh thần "Cứ An Tự Nguồn" của quân trường Lưu Đày : "MUỐN CÓ HÒA BÌNH PHẢI CHUẨN BỊ CHIẾN TRANH" cũng như muốn duy trì sự tồn tại và vững mạnh của Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khoa Lưu Đày và Thành Hữu không còn gì hơn là "tiếp dầu" đều đặn đáo han kỳ - bài vở, tài chính - để không hổ danh từng là Sĩ Quan Hải Quân.

Chúng ta không cần phải chờ cho báo nhắc nhở mới nhớ (muốn có báo Tập San Lưu Đày để đọc để cười ỷ nhỉ, cười thăm tình Lưu Đày - cười ra nước mắt vì có những bạn Lưu Đày đã hết tâm hồn lòng vì tập thể Lưu Đày).

Tập San Lưu Đày lại không cần phải dùng đến chiêu thức ăn mày với chính mình. Điều này thật mỉa mai. . .chứ!!

Lời Tỏa Soạn:

Toàn thể các chiến hữu trong Ban Điều Hành của hội, Ban Tổ Chức họp mặt Đại Hội Kỳ III tại thành phố Houston thuộc tiểu bang Texas và ban Báo Chí của hội, xin chân thành cảm ơn ủi liên của chiến hữu CD Trần Thành Nghịệp.

Có những người đầy nhiệt tâm và nhiệt huyết như bạn chúng tôi sẽ sẵn sàng làm việc không biết mệt mỏi và không chán nản.

TIN ĐẶC BIỆT:

CD Trần cầm Nan từ Ontario, Canada đã đến vùng Thủ đô Hoa Thịnh Đốn - Hoa Kỳ vào dịp lễ Quốc khánh Mỹ (4 July 1996) trước có việc riêng, sau là thăm viếng xác chiến hữu CD uất ố/.

LỜI TÒA SOAN

1/. - Chúng tôi đã nhận được bức thư của chiến hữu LĐ Nguyễn Đăng Nhường khóa 6/69, khóa 1 ĐB địa chỉ hiện tại: Tân Sinh CO. Ltd.

57 Cao Thắng
HCM City - Việt Nam
Tel. 392.306

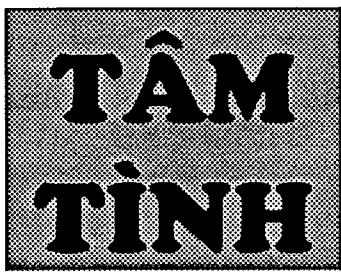
thăm hỏi các bạn trong hội, nay xin đăng tải nội phần sau của TSLĐ số này.

2/. - Có một số chiến hữu muốn tìm hiểu về mọi phương diện trong Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa nên đã đặt ra nhiều câu hỏi gởi về tòa soạn, chúng tôi đã liên lạc nhiều vị - dù mọi cấp bậc - để giải đáp những thắc mắc của các bạn cũng như nhiều giới chức liên hệ trong các câu hỏi đó. Tuy chung lại những câu hỏi đợt này các yếu nhân được tham khảo đều đề nghị chúng tôi nên hỏi Đô Đốc Lâm nguồn Tánh vì ông là người trong cuộc và hiểu biết nhiều về những việc đó.

Trong chiều hướng giữ gìn, ghi nhận lại những cái hay lắn những cái xấu để học hỏi, giải đáp thắc mắc của chúng ta - những kẻ vào năm 1975 chỉ là đang ở cái cấp bậc chỉ biết thi hành chó không được hỏi - và để lại cho hậu thế. Trong khi những vị tham dự và quyết định đang còn sống tại hải ngoại này là một tài liệu sống quý báu vô giá; chúng tôi yêu cầu các bạn có những thắc mắc, những câu hỏi liên quan đến HQ/VNCH xin gởi về tòa soạn, để chúng tôi đúc kết và liên lạc các giới chức liên hệ hy vọng sẽ được các vị đó trả lời. Cách ngôn của người Mỹ có nói: "Không có câu hỏi nào là ngu dần cả mà vì ngu dần mới không chịu hỏi".

Trong phần sau của TSLĐ số này chúng tôi xin đăng phần giải đáp thắc mắc và trả lời của Cựu Đô Đốc Lâm nguồn Tánh và hy vọng sẽ được Đô Đốc cùng nhiều vị khác sẽ trả lời những thắc mắc của các bạn trong các số tới.

3./- Tin giờ chót: trong lúc TSLĐ số 19 chuẩn bị phát hành chúng tôi được biết Cựu HQ Đại Tá Nguyễn Văn Thông, Cựu Đô Đốc Hồ Văn Kỳ Thoại, Cựu HQ Đại Tá Bùi Hữu Thủ . . . sẵn sàng trả lời những thắc mắc về Hải Quân VNCH trong phạm vi những vị đó biết được.

David Dao Sưu Tâm

Nhân khi đọc báo dịch những bài viết "nặc mùi" chính trị, rất nhức đầu cho người dịch, tôi thấy mục Dear Ann Landers ở trang kế bên của tờ The Washington Post. Tôi ngưng viết bài đang dịch để đọc "xả hối" bài này. Dear Ann Landers cũng như Dear Abby là mục hỏi đáp của độc giả các nhật báo có đăng mục này. Ta có thể so sánh mục này trên các nhật báo Hoa Kỳ với mục Tâm Tình Bạn Đọc của Bà Tùng Long trên nhật báo Sài Gòn Mới thì phải, trước năm 75. Thư độc giả gửi đến bà Ann Landers hỏi đủ thứ chuyện, từ chuyện chó mèo, cây kiểng đến những chuyện rắc rối gia đình hay tại sở làm hoặc tình duyên ngang trái, chuyện phòng ngủ... Ôi thỉ "tả phí lù" không còn là chuyện chi mà người ta không mang lên mặt báo.

Đang sẵn giấy viết tay tôi dịch luôn một bài, thư hỏi của "em Giây Liên Lạc Công Cộng tại Chicago" - Connected the Public in Chicago - Và phần trả lời của bà Ann Landers.

* * *

Bà Ann Landers kính mến,

Tôi làm việc cho một hãng điện thoại. Xin bà đừng đăng tên tôi lên mặt báo vì tôi không muốn bị cho nghỉ việc.

Tôi là tổng-dài-diện-thoại-viên. Công việc của tôi giúp những người gọi tìm những số điện thoại người ta muốn biết. Không hồn không kém. Xin bà làm ơn thông tin đến mọi người rằng tôi không phải: bác sĩ Y Khoa, bác sĩ Thú Y, chuyên viên về dinh dưỡng, luật sư, nhà tròng tẩy, cố vấn về thời trang, người làm việc trong thư viện hay cố vấn về gia đình. Bà có lẽ sẽ không tin những điều người ta hỏi tôi hay tôi "bị" người ta hỏi. Mỗi đây một người đàn bà hỏi tôi nếu bà ta dùng 10 trái trứng

gà lớn thay vì 12 trái trứng thường ghi trong sách chỉ dẫn để làm "bánh thiên thần" có được không? Một người khác gọi hỏi: "Vợ của ông Thị Trưởng Richard Daley tên tục của bà là gì? Tôi biết người ta thường gọi bà Maggie nhưng tên riêng của bà phải là tên gì khác?". Cũng bà đó hỏi chõ chai (đi giày dép bị chai) ở ngón chân của bà có nên giải phẫu hay không?

Ngày nào tôi cũng bị người ta hỏi: "Nhiệt độ bây giờ là bao nhiêu?" và "tôi có nên mặc áo lạnh thật dày hay không?" Và tôi bị hỏi hoài dài truyền hình nào có chương trình mà người ấy muốn coi. Hôm qua có một người đàn bà khác hỏi: "Có phải nhịn đói khi lạnh và ăn khi bị sốt hay... ngược lại?". Sáng nay một người đàn ông hỏi tôi anh đang ở thành phố nào vậy? Anh ta nói: "Tôi biết mối nghe qua câu hỏi có vẻ... ngõ ngắn nhưng tôi là người di rao bán hàng phải di chuyển hoài nên tôi mới hỏi như vậy".

Nếu bà cho đăng thư này lên mặt báo, xin bà nói thêm cho người ta biết thỉnh thoảng cũng nên nói cảm ơn sau mỗi lần hỏi, như vậy tỏ ra mình là người lịch sự.

Ký tên.

Giây Liên Lạc Công Cộng tại Chicago

Sau đây là phần trả lời của bà Landers.

Giây Liên Lạc mến,

Tôi đã cho đăng thư của em lên mặt báo. Hy vọng sẽ có thêm người nói cảm ơn em nhưng đừng hy vọng sẽ bắt bị hỏi những câu hỏi kỳ quặc. Nên nhớ tính khôi hài sẽ làm em thấy dễ chịu hơn. Tôi cũng hy vọng em cũng là người có tính tình vui vẻ không hay giận hờn người khác./.

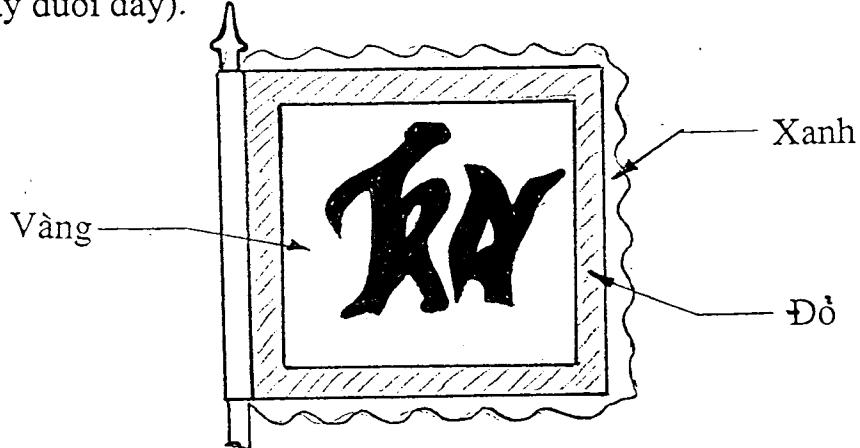
Phân Tích Vài Đặc Điểm Về Truyền Thông Của Hải-Quân Việt-Nam Cộng-Hòa

(Thể theo yêu cầu của chiến hữu Đàm-văn-Hoà bằng bức thơ dề ngày 2 Oct. 95)

A. Hình Thể, Màu Sắc và Ý Nghĩa của Nội Dung Lá Cờ Thánh Tồ Hải-Quân Việt-Nam Cộng-Hòa (HQ/VNCH) .

Lá cờ Thánh-Tồ HQ/VNCH được thiết lập ra trong thời kỳ đô-dốc Trần-Văn-Chôn giữ chức vụ Tư-Lịnh Hải-Quân (nhiệm kỳ II). Trong thời điểm này tôi đang bận với chức vụ Chỉ-Huy-Trưởng Trường Đại-Học Chiến-Tranh Chánh-Trị của Quân Lực VNCH trên vùng Cao-Nguyên (Dalat). Ngày nay, trong tiềm thức của tôi, tôi chỉ còn nhớ man mác một vài đặc điểm về lá cờ Thánh Tồ HQ/VNCH như sau :

1. **HÌNH THỂ** vuông vức. Không phải hình chữ nhụt hoặc đuôi cheo (tam vác). Ba (3) cạnh vuông của cờ Thánh Tồ không phải lắn thang mà là hình dạn sóng, tượng trưng cho "ngàn trùng đại dương SỐNG vỗ", (xem hình trình bày dưới đây).

2. **MÀU SẮC** gồm có ba (3) màu nền chánh. Đó là Vàng, Đỏ và Xanh (nước biển). Ngoài ra phần nội dung là màu ĐEN dùng cho (một hay nhiều) chữ Nho. Ý nghĩa của các màu sắc này như sau :

- a. Màu Vàng tượng trưng cho Dân Tộc Việt.

- b. Màu Đỏ tượng trưng cho quyền uy quân cách, tài thao lược của bức nhà Tướng.
- c. Màu Xanh tượng trưng cho biển cả trùng dương.
- d. Màu Đen tượng trưng cho sự nghiêm minh, lòng cang trực, chí bát khuất của bức nhà Tướng.

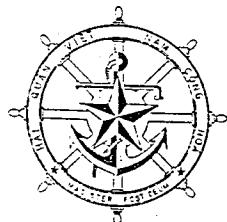
Ghi chú : Theo như chúng ta biết thì Thánh Tô HQ/VNCH có nhiều danh xưng ngắn gọn thường dùng như "Hưng-Đạo Đại-Vương", "Đức Trần-Hưng-Đạo", "Đức Thánh Trần", vân-vân . . . Như vậy thì nội dung của cờ Thánh Tô có thể là một trong các danh xưng ấy. Cũng có thể vì Thánh Tô HQ/VNCH có họ Trần cho nên chữ "TRẦN" viết bằng chữ nho cũng có thể là nội dung vậy. Nói chung thì nội dung nói lên Danh Hiệu của Thánh Tô chớ không phải là một "lá bùa" gì cả như chiến hữu đã nghĩ.

B. Huy Hiệu "Chi-Huy" Chiến Hạm :

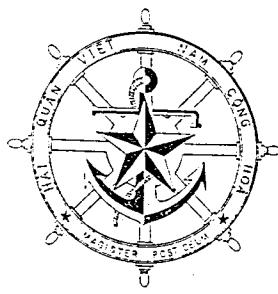
Để tạo niềm hào diện và khuyến khích sự hướng về "hải vụ" cho các cấp sĩ quan có đủ điều kiện chỉ huy chiến hạm, một "Huy Hiệu Chỉ Huy" (HHCH) chiến hạm được đặt ra để áp dụng trong những trường hợp và điều kiện sau đây :

1. Mục tiêu chỉ huy phải là Chiến Hạm thuộc Hạm Đội. Không áp dụng cho các Tiêu Đinh, Giang Đinh, tàu úi tàu giòng (tug boat), tàu dầu, tàu nước Quân Cảng, v-v . . . Tuy nhiên có những loại tàu mặc dầu không trực thuộc Hạm-Đội nhưng có đủ các tiêu chuẩn về trọng lượng (displacement) lớn, trang bị vũ khí quan trọng, hải hành viễn dương và có điều kiện tham dự hành quân, cũng được liệt vào mục tiêu này.
2. Về hình dáng HHCH thì có những phần sau đây :
 - a. Ngôi Sao tiêu biếu cho quyền uy lãnh đạo.
 - b. Bánh Lá tiêu biếu cho sự chỉ dẫn, định hướng, dẫn dắt, điều động, do đó ám chỉ cho tư cách chỉ huy.

c. Mỏ Neo tiêu biêu cho chiếc tàu, một lanh thô (quốc gia) nổi và di động trên mặt nước. Mỏ Neo cũng ám chỉ mục tiêu của cuộc hành trình, kết quả của công lao vượt trùng dương bão tố đem con tàu về đến bến vinh quang.

1. Huy Hiệu Tiêu-Lê

2. Huy Hiệu Đại-Lê

3. Huy Hiệu Chỉ Huy

d. Trên vành bánh lái có khắc những hàng chữ sau đây (xem hình trên) :

(1) "Hải-Quân Việt-Nam Cộng-Hoà" nằm trên vòng cung phía trên.

(2) "Magister Post Deum" nằm trên vòng cung phía dưới. Câu Magister Post Deum thuộc về loại chữ La-Tinh và có nghĩa là :

(a) Theo tiếng Pháp : "Maître Après Dieu" một nhận định về chức năng và trách nhiệm của một vị Thuyền/Hạm Trưởng.

(b) Theo tiếng Việt có thể tạm dịch là "Chúa Tề sau Thượng Đế"

Ghi chú : Dưới thời Đệ Nhứt Cộng Hoà, sau một thời gian sử dụng HHCH thì Thủ Tướng Thông hay được là Hải-Quân đã dùng câu La-Tinh "Magister Post Deum" tức là trên chiến hạm, Hạm-Trưởng là Chúa Tề sau Thượng Đế, do đó Hải-Quân bị kết tội là phạm thượng (! ? ..). Thủ Tướng Ngô-Dinh-Diệm đã ra lệnh cho Hải-Quân phải hủy bỏ câu này. Đại-Tá Hồ-Tấn-Quyền về sau cho thay thế câu này lại là "Tổ-Quốc", "Danh-Dự", "Tài-Đức" và "Kỷ-Luật" tức là cái motto của Hải-Quân VNCH.

3. Về cách thức deo HHCH thì vị Hạm Trưởng đương nhiệm gắn HHCH trên áo trước ngực bên PHẢI phiá trên nắp túi áo. Các cựu hạm trưởng thì gắn HHCH trên áo trước ngực bên TRÁI phiá trên nắp túi áo, nếu không có deo huy chương, và giữa bọc túi nếu có deo huy chương.
4. HHCH có hai cờ : cờ nhỏ cho quân phục làm việc hoặc tiêu-lê, và cờ lớn cho quân phục đại-lê.

C. Ám-Hiệu NATO (...) Về Trên Ông Khói Chiến Hạm :

North Atlantic Treaty Organization (NATO) là một tổ chức quân sự phôi hợp của các Đồng Minh chống lại Đức Quốc Xã thời Đệ Nhị Thế Chiến và chống lại khối Cộng Sản trong thời kỳ Chiến Tranh Lạnh để bảo vệ lãnh thổ của các hội viên này. Các Hải-Quân thuộc NATO vẫn giữ tính đặc thù về tổ chức nội bộ, tập tục và truyền thống của mình. Chỉ có vấn đề chiến thuật và chiến lược trong các cuộc hành quân hồn hợp mới theo tôn chỉ của khối NATO mà thôi.

1. Trong HQ/VNCH không có điều lệ nào buộc phải về ám hiệu NATO (...) trên ông khói cả. Vẫn lại lực lượng Hải-Quân NATO cũng không có về ám hiệu gì cả.
2. Có một sự kiện hiếm hoi trong Hải-Quân Hoa-Kỳ (HQ/HK) là các chiến hạm thường về chữ "E" với một, hai hay ba lăng gạch dưới dít để "khoe" trạng thái hảo hạng (Excellent) của chiến hạm sau thời kỳ thanh tra. Các chữ "E" này được về hai bên ống khói và hai bên mạn dài chỉ huy của chiến hạm. Những lăng gạch dít ám chỉ bao nhiêu lần chiến hạm được khen thưởng.

D. Vị Trí của Quốc-Kỳ, Linh-Kỳ và Hiệu-Kỳ trên Cột Cờ Chiến Hạm :

Ngoài những dấu hiệu nói lên thế nhân và xuất xứ của chiến hạm như Danh Hiệu ("Trần-Hưng-Đạo" (HQ 01), "USS Ticonderoga" (CG 47), "Jeanne D'Arc", vân-vân . . .), ta còn thấy thêm nhiều loại cờ được trang trí trên cột cờ với những ý nghĩa riêng biệt sau đây.

1. Theo định nghĩa thì Quốc Kỳ là biểu tượng của quốc gia, Linh-Kỳ là biểu tượng của chức vụ chỉ huy Đại-Đơn-Vị và Hiệu Kỳ là biểu tượng cấp bậc của các đô-dốc. Quốc Kỳ VNCH có hình chữ nhụt, Linh Kỳ có hình vuông hay tam giác tùy theo hoàn cảnh và Hiệu Kỳ có hình vuông, ngoại trừ Hiệu Kỳ Chiến Hạm (HKCH) có hình đuôi cheo (Flamme de guerre) để tiêu biếu cho chiến hạm như là một đơn vị chiến đấu hải-quân.

Ví dụ :

- * Quốc Kỳ Việt-Nam Cộng Hòa
- * Linh-Kỳ Tống-Thống, Tống-Trưởng Quốc Phòng, Tống-Tham-Mưu-Trưởng, Tư-Linh Hải-Quân, Tư-Linh Hạm-Đội, Tư-Linh Vùng Duyên Hải, Tư-Linh Hành Quân "xx. . . .", v-v ..
- * Hiệu Kỳ của Đô-Dốc, Phó-Đô-Đốc, Đề-Đốc, ... và Hiệu Kỳ Chiến Hạm.

2. Trên một chiến hạm, ít nhất cũng có một cột cờ. Nếu chiến hạm có đến hai cột cờ thì cột cờ sau là cột cờ chính (Main Mast). Cột cờ gồm có trụ đứng và hai cánh ngang trụ cờ bên tay và hữu hạm (Yardarm). Ngoài ra còn có một cánh xuôi lái trụ cờ (Battle Gaff). Trên chóp trụ cờ cũng như dọc theo hai cánh ngang và trên chóp cánh xuôi lái được thiết trí các rỗ rẽ với giây kéo cờ. Cột cờ được dùng để thượng quốc kỳ, linh-Kỳ, hiệu-Kỳ và các "cờ chủ" dùng cho tín hiệu quốc tế hoặc trong các cuộc thao diễn hạm-dội.

3. Hãy bàn về vị thế các loại cờ trên những chiến hạm chỉ có một cột cờ mà thôi, và cũng trong trường hợp thông thường nhút nhát này, người ta sẽ thấy một lá Quốc Kỳ và HKCH được kéo lên cột cờ chính.

- a. Bất di bất dịch, Quốc Kỳ phải được treo thường trực nơi chóp cánh xuôi lái cột cờ chính mỗi khi chiến hạm tháo giây hoặc kéo neo rời bến. Trong trường hợp chiến hạm cập bến hoặc neo ngoài khơi, Quốc Kỳ phải được kéo lên trụ cờ thiết trí sau lái tàu.
- b. Thông thường thì Linh Kỳ được kéo lên chóp trụ cột cờ chính mỗi khi cấp chỉ huy liên hệ có mặt trên chiến hạm. Trong trường hợp này, HKCH được kéo xuống để nhường chỗ cho Linh Kỳ. Linh Kỳ cấp tá chỉ huy có hình tam giác. Linh Kỳ sẽ được kéo xuống thay thế cho một Linh Kỳ cao cấp hơn, với điều kiện là cấp chỉ huy cao hơn này phải thuộc cùng một hệ thống của cấp chỉ huy đương nhiệm.

c. Hiệu Kỳ có hình vuông, nền màu xanh nước biển với những cánh sao màu trắng; số lượng sao tùy thuộc cấp bậc của vị đô-dốc liên hệ.

Trên chiến hạm chỉ huy, Hiệu Kỳ được kéo lên chóp trụ cột cờ chánh trong suốt thời gian cấp đô-dốc liên hệ hiện diện. Trong trường hợp này, HKCH được kéo xuống để nhường chỗ cho Hiệu Kỳ.

- (1) Trên một chiến hạm chỉ huy, khi có một cấp đô-dốc hoặc cao hoặc thấp hơn vị đô-dốc hiện diện lên viêng, Hiệu Kỳ của vị này phải được kéo lên ở cánh cột cờ hữu hạm ở hàng giây cuối cùng ngoài chót cánh cột cờ trong suốt thời gian vị này có mặt trên chiến hạm. Nếu có nhiều cấp đô-dốc cùng lên viêng chiến hạm, Hiệu Kỳ của vị đô-dốc thâm niên nhứt sẽ được kéo lên.
- (2) Trên một chiến hạm thường, khi có một cấp đô-dốc lê, viêng chiến hạm, Hiệu Kỳ của vị này phải được kéo lên ở cánh cột cờ hữu hạm ở hàng giây cuối cùng ngoài chót cánh cột cờ trong suốt thời gian vị này có mặt trên chiến hạm. Nếu có nhiều cấp đô-dốc cùng lên viêng chiến hạm, Hiệu Kỳ của vị đô-dốc thâm niên nhứt sẽ được kéo lên.
- (3) HKCH hình đuôi cheo có nhiều kích thước để được dùng vào những hoàn cảnh thích hợp. Để tạo thẩm mỹ cho bệ ngoài của chiến hạm, HKCH có nhiều cở (chiều dài) để sử dụng tùy trọng lượng và kích thước của chiến hạm và mục tiêu sử dụng như khi kéo Đại-Kỳ hay Tiêu Kỳ, hoặc trong hoàn cảnh thông thường.

E. Linh Tinh :

1. Danh từ thâu gọn (acronym) USAID dịch ra tiếng Việt là Cò-Quan Viện-Trợ Hoa-Kỳ.
2. Danh từ thâu gọn DAO (Defense Attaché Office) dịch ra tiếng Việt là Phóng Tùy Viên Quân Lực.

Saigon, M. 8. 95

Hoa Thanh mèo

Cám ơn rất nhiều, vì sao có bay mèo Tối
nhiết gáy lai Daul. Cứu mèo này, Daul về tối được
gáy lai mèo bay逝世 cùn yếng xia.

Đó ờn àm cõi nay vâcôy vise lâm chua? Chắc
cúy phái nết hối gáy mèo. Kết mèo xog, bao cho auf
em bich đài mèo. Cho gõi lòi tham Daul trély và Daul
vân Hoà, hì mèo ời lòi khai khai khay? Vâcôy àm chui
não vê VN khay? Hoáy gáy lai bay bê mèo, cho iết gõi lòi
tham. Chui auis em khay vòi tôi cùn ô đagy. Nhé tết cùn
sóng diox! Tôi nát mèo diox lòi bê bai vòi bay bê ca.
Máu năm nay khai khai trai khay có iết hui gi. Véy mèo có
gáy lai bay bê mèo, Hoáy cho güm iết chia tôi, mèo có
khay mèo vê VN, bao cho bich, bòi sâm sòng đan kô di dòn

G'udox thay bay mèo tôi nát mèo gáy, vay mèo có
di p, Hoáy khai tham tu bê và bao güm.

- Ngón tay Tuic (cúy lòi vòi mèo)
- Hoáy phay khay
- Đè tu bê } { cùy ô' Hái đê 4 yêng keie -
- Ngón Cei (hòn mèo khay 1 khay 2 OCS, bay
kết cùn cùn tôi và Daul ô' Petrus Ky)
- Ngón vân Đè : khay 20, ô' vay 3 Sog Ngò
nam fo.

Cùn Ngón Lé Hué, Ngón Lé Hau, cúy uôn vòi
Hoáy, mèo gáy lai tri xu' khay?

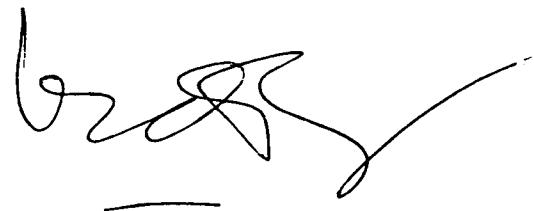
Ô' đagy tôi cùy chua gáy lai Chu khai trai, đè
kết mèo mèo rãnh xe' di lin theo cùy chia chia Hoáy cho.
Ngón Đoc Å' có đòn tôi và mèo tôi tím güm mèo
vise lâm. Tôi nát buon vòi khay güm diox gi' vòi chay
lâm ô' ô' đagy bao gõt cùy khay đé, mèo lái uel em tu
mèo mèo tâi lòn tròn. Hòn tu lòi Lòi Zòi có vòi tham
gum zim, tôi có gáy. Nô' ô' diox . 19

Có gợg một thời gian và sau, bờ mào có tiếng
về VN chở mèo đến. Họ đã cho tôi xem ảnh chì
niệm của Ông.

Tất cả đây bê cùn cũng là lợn voi nha, bờ
đến mèo, kẽm ra đay không biết. Do đó có gợg bờ
mào, báo tin ghen.

Uh! Nhìn mèo! Chắc mèo mòn và bẩn
nhé. Có thể gợg rãnh thiền bờ và đay cho bờ
tin hóng của Ông và bạn bè. Cám ơn nhé!

Thân mến

TÂN SINH Co. Ltd.
57 Cao Thắng — HCM City

Phone : 392.306

NGUYỄN ĐĂNG NHƯƠNG

Gửi: PHẠM THỊ HỒNG

THÔNG BÁO ĐẶC BIỆT

THƯƠNG KHẨU

Tòa soạn TSLĐ cần một số bạn hoặc các con cháu giúp đỡ tiếp tay đánh bài vở sử dụng (PC) personal computer, chúng tôi sẽ cung cấp software tiếng Việt cho các bạn, chỉ có 1 đĩa. Khi gửi bài qua bưu điện cũng chỉ tốn 32 xu cho 1 đĩa. Ngoài ra nếu muốn gửi bằng e-mail cũng được.

TIN ĐẶC BIỆT:

về Đại Hội kỷ III tại Houston, Texas.

I. VỀ PHƯƠNG DIỆN TÀI CHÁNH: BTC (ban tổ chức) đã kêu gọi các chiến hữu tại địa phương cho vay để đặt cọc và trang trải những chi phí cần thiết. Kết quả rất khả quan, tổng số tiền được các chiến hữu tại Houston cho vay lên đến \$5,500. Xin các bạn nếu có dịp liên lạc với các chiến hữu tại Houston hãy cho một tràng pháo tay ủng hộ tinh thần cao đẹp tự nguyện đóng góp cho vay đó.

2/ Ngày giờ và địa điểm: BTC đã ấn định là tuần lễ từ ngày thứ năm 24 July 97 đến thứ năm 31 July 97. Ngày chính là thứ bảy 26 July 97. buổi sáng họp mặt bầu ban chấp hành cho nhiệm kỳ 1997-2001. đây là BCH sẽ đảm nhiệm từ thế kỷ thứ 20 qua đến thế kỷ thứ 21: cũng vì tính chất quan trọng đặc biệt của 2 kỷ nguyên nên BTC đại hội kỳ 3 đã quyết định chọn mọi phương cách để tiếp đài bè bạn thật đặc biệt. để các bạn và gia đình sẽ nhớ mãi là đã dự một cuộc họp mặt dài suốt 2 thế kỷ. Do đó buổi tối sẽ là dạ tiệc và dạ vũ tại đại тửu lầu Kim Sơn, một тửu lầu lớn nhất và sang nhứt của Houston.

3/ CHƯƠNG TRÌNH DU NGOẠN: bắt đầu từ thứ sáu 25 July 97 các bạn tối sớm sẽ được hướng dẫn thăm viếng các cơ quan hành chánh lịch sử của chính quyền tại địa phương và liên bang, các mỏ dầu lửa nổi tiếng: sau ngày họp mặt chính (SAT. 26 July 97) là ngày chủ nhật 27 July 97, BTC sẽ hướng dẫn các bạn thăm viếng trung tâm Không Gian nổi tiếng, rồi đến thành phố cổ nổi tiếng tại Hoa Kỳ đó là thành phố San Antonio cách Houston 201 miles với phương tiện di chuyển do BTC cung cấp, nhớ mang theo máy ảnh vì đây là nơi lý tưởng để chụp hình, picnic tại bờ biển Galveston Island, v.v... chương trình sẽ kéo dài cho đến thứ năm 31 July 97.

Chi tiết một tuần lễ du ngoạn Houston và phụ cận sẽ được thông báo trong những số báo kế tiếp.

4/ Nơi ăn và chỗ ở: BTC đã ngắm nghĩa một khách sạn giá trung bình là Motel 6 nằm kế bên một trung tâm giải trí thích hợp người lớn và trẻ con đó là trung tâm Astro World tuyệt đẹp, các phu nhân cũng như các cô các chú LĐ thiếu niên thiếu nữ tha hồ mà đi ngắm thời trang khỏi sợ lạc đường. Ngoài ra Houston còn có một trung tâm thương mại Việt Nam, tại đây nổi tiếng là những tiệm vàng đẹp và rẻ so với các tiểu bang khác (hơi mệt đấy nhưng mua nhẫn cho con cháu thì không sao vì có suối gia lanh đạn giùm).

5/ CHƯƠNG TRÌNH CỔ ĐỘNG CHO CÁC BẠN VÀ GIA ĐÌNH "VĂN ĐỘNG VỀ ĐẤU": BTC đã gửi chiến hữu Lê duy Hà đi vận động vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn kêu gọi các chiến hữu nơi đó chuẩn bị về họp mặt Houston Texas 97. Sợ rằng đi không lẽ không lộc các bạn vùng thủ đô không hài lòng, để lấy lòng tin cho chuyến đi của Lê duy Hà thành công, nên một chiến hữu không biết uống rượu là Đinh quang Tiến (Texas) đã đi mua và gửi tặng các anh em hũ chèm vùng thủ đô Hoa Kỳ một chai rượu mời. Tình cờ tại thủ đô này LĐ Lê duy Hà lại gặp được 2 chiến hữu cũ ngụ ở những vùng có đồng chiến hữu LĐ đó là vùng Tây Bắc Seattle (Đảo Hải) và vùng Nam Cali (Cù vẫn Kiếm), nên Lê duy Hà bèn "mượn đỡ" 2 chai rượu của LĐ Thiều quang Tài tặng cho 2 bạn đại diện

tại 2 vùng Seattle và Nam Cali để cùng say và cùng uống rượu mồi luôn. Chưa kể là bạn Nguyễn Thành Paris tại Virginia cũng gửi tặng bữa tiệc chào mừng các bạn phương xa về thăm lễ Độc Lập 2 chai.

Buổi tiệc picnic đỡ biển hết đài các gia đình đến vùng thủ đô từ phương xa (nhưng vì thời tiết sắp có bão nên không có cua ngon) đã đổi thành buổi picnic thịt nướng, được sự tham dự tổng cộng 12 chiến hữu và gia đình; tiệc tàn tại công viên ghế cây nhưng lòng người chưa "đã" nên đã kéo nhau về tư gia Thiều quang Tài để cho ấm lòng các Ông "nhậu" và cho các bà ấm cõi với các bài karaoke đến 3 giờ sáng.

Mới ra quân mà đặc sứ "lưu linh" Lê duy Hà đã làm anh em vui vẻ như vậy hy vọng Houston sẽ được anh em kéo về đồng vui dài dài tại tuần lễ họp mặt đại hội hè 97 vào cuối tháng bảy.

6./ Phi trường: tại Houston có 2 phi trường, cách Houston 4 tiếng lái xe thì có phi trường Dallas sẽ do bạn Nguyễn văn Lạc phụ trách, cách Houston 2 tiếng rưỡi lái xe thì có phi trường Austin: tùy theo các bạn thăm dò nơi nào rẻ thì chọn. BTC sẽ nhắc nhở lại về các phi trường gần thành phố Houston. Riêng các chiến hữu và gia đình sẽ mua được vé rẻ là nơi nào có hãng máy bay South West vì hãng này có nhiều chuyến bay về Houston chẳng hạn như giá vé hiện tại hãng này đang on sale anywhere one way là \$25.00 cho mùa hè 96 này.

7./ Đường bộ: nếu lái xe từ Nam Cali đến Houston là 30 tiếng, từ Albuquerque, New Mexico hay từ Grand Island, Nebraska đến là 16 tiếng, từ St. Louis, MO hay từ Atlanta, GA đến là 15 tiếng, từ Memphis, TN đến là 10 tiếng, từ Minneapolis, MN đến là 23 tiếng, từ Denver, CO đến là 18 tiếng, từ New Orleans, LA đến là 7 tiếng, từ Cincinnati, OH hay là từ Orlando, FL đến là 22 tiếng, từ Washington D.C. đến là 27 tiếng, v.v...

8./ Đặc San cho kỳ đại hội: đặc sứ lưu động LDHà có bất mí cho hay là chương trình của BTC sẽ cố gắng ấn hành quyển đặc san hình thức giống như khuôn khổ của tờ Luật Sóng. Bạn cũng kêu gọi các bạn và gia đình viết bài, làm thơ văn, v. v. . . không cần tìm đâu để tài xỉu, chỉ cần là gia đình LD viết cho gia đình LD đọc thì có chí mà mắc cỡ, nhất là các chị và các cháu hậu duệ LD nên tham gia viết cho tờ Đặc San Lưu Đày đại hội kỳ III.

Các bạn có gì thắc mắc về mọi phương diện xin liên lạc Phan Timun hoặc bất cứ chiến hữu nào cư ngụ tại Houston để được hướng dẫn rõ ràng hơn, ngỏ hàn giúp các bạn cảm thấy tiện lợi.

9./ TỪ SAVANNAH, GEORGIA: BTC họp mặt lần thứ 4 xin cảm ơn các bạn và gia đình đến từ nhiều tiểu bang xa xôi và các bạn dù không về được vẫn ủng hộ bằng tinh thần hoặc vật chất như gởi tiền hay quà tặng hoặc những lưu niệm để làm cuộc triển lãm tạo cho lần họp mặt thành công tốt đẹp gồm có: Nguyễn xuân Tịnh, Trần Quân, Dương tâm Nhả, Dương tâm Chí, Phạm viết Khiết, Lê văn Sáu, Trần bá Trung, Huỳnh văn Phước, Trần thành Nghiệp, Bùi hữu Thủ v.v...

10./ THỦ QUỸ HỘI (PHAN THUẬN) BÁO CÁO các chiến hữu sau đây đã có sáng kiến gây quỹ cho hội qua nhiều hình thức:

a.- Dương tâm Chí và Dương tâm Nhả đã tặng BTC họp mặt lần thứ 4 một huy hiệu HQ/VNCH và một kỷ vật (người đẹp đội nón kết bi Thủ Đức bên cạnh mỏ neo, lá cờ VNCH, và chiếc PCF) được 2 bạn ưa thích giữ lấy và 2 bạn đó sẽ gởi tặng vào quỹ của hội \$100.00.

b.- Nguyễn minh Phát, Đàm văn Hoà, và Trà trung Sanh làm nón có huy hiệu HQ/VNCH dù mới bán được 75 cái nón đã gây quỹ cho hội được \$279.00. Tin tức báo cáo cho hay đợt may tên đơn vị vào nón cho lần kế tiếp sẽ thực hiện trong tháng 8/96. Bạn nào muốn xin liên lạc Đàm văn Hòa và Nguyễn minh Phát.

c.- Nguyễn duy Thành và Đàm văn Hòa bán 1 hard disk gây quỹ cho hội được \$95.00.

d.- Sau khi tổng kết lại lần cuối cùng, BTC họp mặt lần thứ 4 còn lại một số áo mà hụt đi một số tiền cho nên Nguyễn minh Phát và Đàm văn Hòa "mua mảo" với giá \$200.00. Sau đó 2 bạn đó rút thăm gởi tặng 13 chiến hữu (14 cái áo) - size small thì cho cháu Lưu Đài, size medium thì cho "mợ" LD, size large thì cho Ông bạn LD - theo lời 2 bạn "mạnh thường áo" đó thì số tiền các bạn trả tiền áo "bị trùng số đồ" sẽ sung hết vào quỹ của hội. Tính đến nay đã nhận được từ: Phạm viết Khiết \$10.00, Bùi đức Ly \$15.00, Trà trung Sanh \$10.00, và Phan Thuận \$25.00; chúng tôi còn chờ kết quả từ 9 người bạn "bị may mắn" rồi sẽ tổng kết sau.

e.- Riêng cựu HQ Đại tá Bùi hữu Thủ tặng tiền lời 4 quyển sách Thánh Giá và Dao Gấm \$12.00.

VỀ LỜI CẢM TẠ CỦA LD LÊ CHÍ CÔNG

Thật là vô cùng cảm động và ngoài sự tưởng tượng của gia đình chiến hữu Lê chí Công. các bạn hữu đã hưởng ứng và ủng hộ bằng tinh thần lẫn vật chất như gọi điện thoại an ủi và thăm hỏi, gửi quà, gửi tiền v.v... rất là đông đảo đến độ mà LD Lê chí Công quá cảm động nên không thể nêu danh tách hết lên đây. LD Lê chí Công xin nhờ Ban Điều Hành chuyển lời thành thật cảm ơn.

Đặc biệt chiến hữu Lê chí Công xin có lời cảm ơn riêng đến Cụ bà nhạc mẫu của LD Nguyễn văn Khang cũng đã an ủi tinh thần gia đình Lê chí Công bằng cách gởi tặng một số tiền.

PHÂN ƯU

Nhận được hung tin thân mẫu của chiến hữu LD ĐÀM VĂN HÒA (Hải đội 3 Zuyên Phòng) là

Cụ Bà ĐÀM THỊ NIỆM

pháp danh Diệu Hiền

Tạ thế ngày 26 tháng 4 năm 1996 nhằm ngày 9 tháng 3 năm Bính Tý vào lúc 5 giờ chiều tại Sadec.
Đồng Tháp, Việt Nam.

Hưởng thọ 68 tuổi.

Toàn thể gia đình Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu
thành thật chia buồn cùng Anh Chị Đàm văn Hòa và Tang Quyến.

Nguyễn cầu hương linh Cụ Bà sớm tiêu diêu miền Cực Lạc

Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

PHÂN ƯU

Võ cùng bàng hoàng khi hay hung tin:
Hiền thê của chiến hữu LÊ LÊ CHÍ CÔNG,(Liên Đoàn Người Nhái),
là
Bà LÊ CHÍ CÔNG
nhũ danh **Võ thị Nguyệt**

đã tạ thế ngày 17 tháng 4 năm 1996
tại Grand Island, Nebraska vì căn bạo bệnh.
Hưởng dương 44 tuổi.

Toàn thể gia đình Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa
Lưu Đày ngậm ngùi chia sẻ nỗi đau đớn của bạn Lê chí Công
và Tang Quyến đã mất đi một hiền thê yêu dấu và là một người
mẹ đảm đang.

Nguyễn cầu hưởng linh của Chị Lê chí Công
sớm tiễn diêu miền cực lạc.

Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động khi hay tin:

Thân mẫu của chiến hữu **LÊ LÊ PHƯỚC LÂM** (Liên Đoàn
Người Nhái) là

Cụ Bà LÊ VĂN HUỲNH
nhũ danh **Huỳnh thị Nhã**

đã thất lộc tại Long An, Việt Nam
ngày 15 tháng 5 năm 1996
Hưởng thọ 84 tuổi

Toàn thể gia đình **Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa
Lưu Đày và Thân Hữu** xin chia sẻ nỗi buồn của Anh Chị **LÊ
PHƯỚC LÂM VÀ TANG QUYẾN.**

Nguyễn cầu hưởng linh Cụ Bà sớm tiêu diêu miền Cực Lạc
Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

TÀI LIỆU SƯU TẬP VỀ

LỊCH SỬ CỦA TRƯỜNG

BỘ BINH THỦ ĐỨC

Trần lâm Thanh (khóa 6 Cộng Hòa Thủ Đức)

Lời Tác Giả: Trong bối cảnh không gian và thời gian của từng giai đoạn, bài viết về lịch sử trường Sĩ Quan Trừ Bị chắc chắn còn nhiều thiếu sót. Kính mong quý vị trưởng, quý chiến hữu cựu Sĩ Quan Trừ

Bị hãy niệm tình thông cảm và bổ khuyết thêm sự kiện; ngõ hào ghi lại những tài liệu lịch sử quý báu về quân trưởng thân yêu của chúng ta.

Ất nước Việt Nam là một quốc gia nhỏ bé phải chịu đựng hàng chục thế kỷ bị xâm lăng và đô hộ bởi ngoại bang: Tàu và Tây. Nhưng với truyền thống bất khuất và ý chí cường quyết chống ngoại xâm, dân tộc Việt Nam từ nam phụ đến lão áu đã chứng tỏ chí kiên cường đó qua bao phen liên tiếp đánh đuổi quân xâm lược và đô hộ hung tàn. Dưới sự lãnh đạo của bao vị anh hùng và liệt nữ như Triệu Đà, Trưng Trắc, Trưng Nhị, Lê Lợi, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Quang Trung Nguyễn Huệ, Nguyễn Trung Trực, Phan Bội Châu v.v... toàn dân Việt Nam đã đứng lên cùng một lòng đánh đuổi ngoại xâm dành độc lập cho quê hương đất nước.

Dưới thời vua Bảo Đại, ba nước Đông Dương - Việt, Miền và Lào - nằm trong thuộc địa của Pháp đặt dưới sự lãnh đạo của Cao Ủy Toàn Quyền Bollaert, trong thời gian này tình hình chính trị tại Việt Nam bất ổn vì phát sinh nhiều Mặt Trận và Đảng Phái võ trang chống Pháp.

Ngày 5 tháng 6 năm 1948, sau khi nghiên cứu tình hình, Cao Ủy Pháp tại Đông Dương đã đề nghị với chính phủ Pháp thành lập một lực lượng vũ trang Việt Nam dưới hệ thống chỉ huy của Sĩ Quan Pháp. Ngày 8 tháng 3 năm 1949, hoàng đế Bảo Đại ký kết với Tổng Thống Pháp thành lập cơ chế chính phủ Quốc Gia Việt Nam đầu tiên dưới sự điều hành của Thủ Tướng và thủ đô đặt tại Sài Gòn.

Ngày 6 tháng 5 năm 1950, Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Quốc Phòng Trần Văn Hữu ban hành nghị định thành lập Quân Đội Quốc Gia Việt Nam với tổng số là 26,600 quân nhân được gọi là Vệ Binh Quốc Gia, hoạt động bên cạnh quân đội viễn chinh Pháp. Đồng thời chia lãnh thổ Việt Nam làm ba quân khu chiến lược:

- Đệ I quân khu - Miền Nam
- Đệ II quân khu - Miền Trung
- Đệ III quân khu - Miền Bắc

Đến tháng 8 năm 1951, Chính Phủ ban hành lệnh tổng động viên, công dân Việt Nam phải thi hành nghĩa vụ quân dịch, nâng tổng số Quân Đội Quốc Gia lên đến 59,900 người.

Ngày 1 tháng 10 năm 1951, Chính Phủ ban hành nghị định thành lập hai trường huấn luyện Sĩ Quan đầu tiên cho quân lực là:

Đệ I quân khu: trường Sĩ Quan Trừ Bi đặt tại Thủ Đức.

Đệ III quân khu: trường Sĩ Quan Trừ Bi đặt tại Nam Định.

Đến năm 1952 các Sinh Viên Sĩ Quan khóa 1 của Thủ Đức và khóa 1 của Nam Định tốt nghiệp là những Sĩ Quan đầu tiên của Quân Đội Quốc Gia Việt Nam mang cấp bậc Thiếu Ủy.

Tại đệ III quân khu lúc bấy giờ nghĩa quân và Việt Minh nỗi lên đánh phá khắp nơi gây tổn thất đáng kể cho quân đội viễn chinh Pháp, cho nên tháng 6 năm 1952, sau khi tướng Delattre de Tassigny qua đời, tướng Salan thay thế đã ra lệnh cho Bộ Tư Lệnh Đệ III quân khu chuyển Sinh Viên Sĩ Quan khóa 2 của trường Sĩ Quan Trừ Bi Nam Định vào thụ huấn tại trường Sĩ Quan Trừ Bi Thủ Đức.

Năm 1954, Pháp thất trận Điện Biên Phủ và hiệp định Genève được ký kết ngày 20 tháng 7 năm 1954 giữa Việt Minh và Pháp. Theo hiệp định đó nước Việt Nam được tạm chia làm 2 miền Bắc và Nam, lấy sông Bến Hải nằm trên vĩ tuyến 17 làm ranh giới; miền Bắc thì do Việt Minh cai quản còn miền Nam thì do Quốc Gia lãnh đạo và quân viễn chinh Pháp triệt thoái ra khỏi lãnh thổ Việt Nam. Chấm dứt sự đô hộ của Pháp tại Việt Nam cũng như tại Đông Dương. Trong hiệp định đó có điều khoản giải trừ quân bị cho nên tháng 3 năm 1955 trường huấn luyện Sĩ Quan Trừ Bi Thủ Đức ngừng hoạt động.

Tính từ ngày 01 tháng 10 năm 1951 cho đến tháng 03 năm 1955 thì trường SQTB Nam Định đào tạo được 1 khóa SQ/TB và trường SQTB Thủ Đức đã đào tạo được 7 khóa là 1, 2, 3, 3 phụ, 4, 4 phụ và 5.

Chỉ huy trưởng đầu tiên của trường SQTB Thủ Đức là người Pháp tên Bouillet, các khóa huấn luyện trong giai đoạn này đều dùng Pháp ngữ.

Sau đó miền Bắc Việt Nam dưới sự lãnh đạo của Hồ chí Minh và được hậu thuẫn của Nga - Tàu chủ trường bành trường chủ nghĩa Cộng Sản trên toàn cõi Đông Dương. Ngược lại Mỹ và đồng minh chủ trường lập phòng tuyến ngăn chặn chủ nghĩa Cộng Sản, nên Mỹ đã trực tiếp yểm trợ miền Nam Việt Nam. Ông Ngô dinh Diệm về nước chấp chính thành lập chính thể Việt Nam Cộng Hòa, ngày 26 tháng mười năm 1956 không chấp nhận hiệp định Genève. Từ đó nền đệ I Cộng Hòa xây dựng trên cản bàn Quốc Gia, Tự Do, Dân Chủ; cùng cố quốc phòng bằng cách xây dựng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa để sẵn sàng ngăn chặn mọi âm mưu xâm lăng và bành trướng của Cộng Sản Bắc Việt.

Do đó tháng 02 năm 1957 bộ trưởng Quốc Phòng là Trần trung Dũng đã ban hành sắc lệnh tái lập quân trường đào tạo Sĩ Quan Trừ Bi và đổi tên là Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức để huấn luyện sĩ quan cho mọi quân binh chủng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Khóa đầu tiên của Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức được nối tiếp là khóa 6 "Cộng Hòa" SVSQ/TB và tốt nghiệp với cấp bậc Chuẩn Ủy thay vì Thiếu Ủy như trước kia.

Tháng 2 năm 1969 một lần nữa Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức được đổi danh xưng là Trường Sĩ Quan Bộ Binh Thủ Đức. Tính đến năm 1975 tức là sau 24 năm theo sự thăng trầm của lịch sử, quân trường SQTB Nam Định bị di chuyển vào Nam và quân trường SQTB Thủ Đức thì 3 lần cải danh, đã huấn luyện được 69 khóa SQTB đưa vào quân sự với tỷ lệ là 70% sĩ quan của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa.

Các vị Chỉ Huy Trường của trường Sĩ Quan Trừ Bi Thủ Đức gồm có theo thứ tự sau đây: Đại Tá Phạm văn Cầm, Thiếu Tướng Lê văn Nghiêm, Thiếu Tướng Hồ văn Tố, Đại Tá Phan dinh Thủ tự Lam Sơn, Trung Tướng Lâm quang Thơ, Trung Tướng Trần ngọc Tám, Thiếu Tướng Bùi hữu Nhơn, Thiếu Tướng Nguyễn văn Chuân, Trung Tướng

Trần văn Trung, Trung Tướng Phạm quốc Thuần, Trung Tướng Nguyễn vinh Nghi và sau cùng là Đại Tá Trần đức Minh. Tổng cộng là 12 vị chỉ huy trưởng.

Nhiều sĩ quan ưu tú tốt nghiệp trường SQTB đã có những vị lên đến cấp Tướng và lành đạo những chức vụ quan trọng trong chính phủ Việt Nam Cộng Hòa như: Chủ tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương sau làm Thủ Tướng và là Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ, các Tổng Bộ Trưởng, các Tư Lệnh Quân Đoàn, Sư Đoàn, Biệt Khu, Bình Chủng, Cảnh Sát Quốc Gia v.v. . . Sau đây là bảng liệt kê theo cấp bậc của các sĩ quan tốt nghiệp trường SQTB:

* cấp Trung Tướng: Đồng văn Khuyên, Nguyễn bảo Trị, Nguyễn đức Thắng, Trần văn Minh, Ngô quang Trưởng, Lê nguyên Khang . . .

* cấp Thiếu Tướng: Nguyễn khoa Nam, Nguyễn duy Hình, Nguyễn khắc Bình . . .

* cấp Chuẩn Tướng: Vũ đức Nhuận, Lê quang Luồng, Bùi thế Lân, Nguyễn ngọc Loan, Nguyễn văn Điem, Hồ trung Hậu, Huỳnh bá Tịnh, Nguyễn văn Lượng, Trần quốc Lịch, Lê văn Hưng, Phạm duy Tất, Phạm hữu Nhơn, Nguyễn duy Hình, Cao hào Hồn . . .

Lịch sử hào hùng của quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã có nhiều đứa con thân yêu hy sinh trọn cuộc đời cho tinh thần ngay vì lý tưởng Tự Do xuất thân từ trường SQTB Nam Định và Thủ Đức. Tất cả được thể hiện qua 3 ánh lửa thiêng, cây kiếm lệnh và lời tâm huyết Cứ An - Tư Nguy đã làm vang danh người sĩ quan trừ bị của trường Sĩ Quan Bộ Binh Thủ Đức./.

&

& &

Châm ngôn HQVNCH --- sau 1975

Tượng nào linh bằng tượng (đức thánh) Trần hưng Đạo,

Xưa tay chí xuống dòng sông Hóa,

Thề phá tan quân Nguyên xâm lược,

Nay tay chí xuống dòng sông Sài Gòn,

Thề chém bay đầu thằng nào không chịu vượt biên./.

HỘP THƠ Ý KIẾN

(loại ĐẤM BÓP GIÁC HỒI)

Lời giải "ác mộng": Tập San Lưu Đày số 18 có đề nghị tiết mục "HÒM THƯ Ý KIẾN" của các bạn "với lời rao rằng: Ai tức mình tức mấy cứ réo Đồm và Theo để xả xú-bắp, xả hơi cho đã rồi...cùng vui vẻ cả làng. Mục đóng góp ý kiến kiểu tân thời này rao hàng chơi chơi mà lại ăn khách gồm, làm chơi mà ăn thiệt. Các bạn ta hường ứng một cách nồng nhiệt, hy vọng nhận được dài dài để tòa soạn có bài, có việc làm, có cơ hội sửa sai hay cãi bừa cãi bưởng để phục vụ các bạn. Sau đây là những ý kiến của hộp thơ loại "ĐẤM BÓP GIÁC HỒI" cho chúng ta mau khỏe, trẻ mãi để cãi nữa.

Mục này hy vọng nếu khà quan sẽ có hai phụ bản: một của Đồm và một của Theo theo kiểu SONG THƯ HỒ BÁT, đôi khi thì lại hợp ca; mục đích làm cho các bạn quên hết mọi ưu phiền mệt nhọc trong khi đi cà phê cả tuần.

1. NÓI PHÉT CÓ "BA TĂNG"

Một bữa tiệc được tổ chức tại nhà để kỷ niệm ngày cưới nhau tròn 10 năm, trong đám người ngồi đang uống bia mặt đỏ phừng phừng và mạnh ai nấy nói đó có những khuôn mặt rất nổi như Tùng, Hoàng, Phấn, Mạnh, Hòa...

Ngồi ở một đầu bàn Hòa đang to tiếng nói lia chia thao thao bất tuyệt, bên cạnh Hòa là Tùng và Hoàng lở đảng hướng về đâu đâu, thỉnh thoảng Hoàng bорм vào một câu làm Hòa hăng tiết vịt lên. Phấn thì ngồi im lặng, lâu lâu muôn nói cái gì đó nhưng lại thôi rồi cầm lon bia uống tiếp.

Tu một hơi bia để thẩm giọng Hòa nói: "Mẹ kiếp! Một bữa đang ở trên chiếc HQ 702 của ông Thuận, đang lu bu làm việc (gõ sét, chùi súng??) bỗng nhiên một giọng nói vang lên: 'Anh lên gấp tôi tại văn phòng trưa nay nhé', mình quay lại thì đó là ông Chỉ Huy Phó của Hải Đội (HD3ZP), nói

xong ông quay người đi sang chiếc khác. Mình đang tự hỏi không biết ông phó đứng quan sát mình làm việc lâu chưa? hay mình đã làm việc gì sai mà ông ấy kêu lên dùa đây?

Vừa bước vào văn phòng của ổng chưa kịp bỏ tay xuống sau khi chào kính xong thì ông đã cho biết là mình có khả năng làm thuyền trưởng và chuẩn bị bàn giao chiếc HQ 702 để ông Thuận thuyền chuyển về quê ngoài nở. Mẹ! vừa nghe xong thấy tá hỏa tam tinh, mình đang đứng nghiêm bỗng quy xuống rồi lết tới gần ghế ông phó đang ngồi, rồi thì cù cầm tay ổng, ôm chân ổng, năn nỉ ổng để xin ổng rút lại cái lệnh quái ác vừa rồi. Vì mình chỉ xin hai chữ bình an, không muốn làm thuyền trưởng chút nào cả. Thấy mấy ông thuyền trưởng Coast Guard ông nào ông nấy mặt mày bờ phờ, hóc hác mà lại còn ít 'địa' nữa. Trời đất ơi! câu khóc lóc của mình có hiệu quả, may sao mà bữa đó ổng chịu rút lại quyết định mà tha cho mình thật là hên! Cứ làm tà tà rồi ông Thuận cho đi phép lậu sướng hơn."

Mạnh xen vào:" Khi đó sao ông không nhận làm thuyền trưởng đi, để bây giờ có chức phận với thiên hạ".

Phấn bỗng mồ miệng:"À mà ông có chắc là được bổ nhiệm không? hay là di lạy ông Chỉ Huy Phó để được làm thuyền trưởng Coast Guard mà không được, rồi qua đây lại nói phết?"

Lời bàn của Mao Tôn Xiu: Cóc mồ miệng!

Tác giả: Phang Búa và Mao Tôn "Cường"

2. VĂNG MIẾNG

Đang ngồi trong tòa miếu cổ bỏ hoang thuộc vùng cấm địa của Cái Bang tại đồi Ấp Bạc Tở Măng, nghe tiếng rơi của tuyết và mưa đá đang phủ xuống, chợt nghe đệ tử nhí (ăn mày con loại để tóc ba vá) thông báo có Lý Trại Chủ ghé chơi, thật là vui vì sê có bạn đối ẩm. Sau vài chum trà và trao đổi những chuyện xã giao, Lý huynh vào đề:

-- Dạo này bang hội làm việc được lắm! À, mà Ròm huynh đang ăn mật gấu hả?

-- Ai nói với Lý huynh vậy?, Lão Ròm trả lời.

-- Thì trong yết thị của bang hội gởi khắp giang hồ hành hiệp nói rằng ai có ngửa nghè thì cứ kiếm huynh và lão Theo?

-- À, thì ra vậy. Lão đây mới tập tành ngậm mật thỏ để thôi (hổng dám đâu!).

-- Tiền mai lộ, tiền hộ tống bảo tiêu tại hạ nạp đủ, có sao huynh rêu rao ta còn nợ? Làm ăn như vậy mà còn khua mồ!

-- Lão đã gác kiếm về hưu, bây giờ ngồi ngạch cửa chờ sung rụng mà thôi. Chiêu thức đánh đấm đó lão có nghe qua nhưng lão không rõ Tứ Nhân Bang dựa theo tiêu chuẩn nào? Tại sao có sự sai

lầm lão không biết, lão bị "vắng miếng" như vậy đều đều; nói thật mà! lão không biết thiệt.

-- Một đại Cái Bang Lưu Địa danh trấn giang hồ mà chuyện vô cùng quan trọng như vậy thì phải xem đi xét lại và luận bàn trước khi dán yết thị chớ? Huynh dài cù nhám mắt mà "phang", hễ hỏi tội thì huynh nói "ngang" là không biết?

-- Lão mù thật đấy! Đừng nóng huynh dài Lý trại chủ, để lão gọi bầy đệ tử để tóc ba vá chạy sang gõ cửa thạch động của Tứ Nhân Bang là TRẦN NAM ĐỀ, PHAN BẮC CÁI, NGUYỄN ĐÔNG TÀ, VÀ NGUYỄN TÂY ĐỘC hỏi duyên cớ làm sao có sự làm lắn tai hại bạc vạn như vậy huynh nhé. Có lẽ Phan Bắc Cái mới mua nhà nhìn giấy nợ phát ớn lạnh nên tinh thần bị dao động rồi cộng trừ sai chăng?

Sau đó câu chuyện bàn về luận kiếm và công phu giữa lão Ròm và Lý Trại Chủ.

Một hồi sau lũ nhóc chạy về báo cáo sự sai lầm đó là lỗi của sư bá Nguyễn Đông Tà và Phan Bắc Cái dùng truyền âm "dập mật" lập bảng báo cáo nên đội kỵ bị "dập mè", để sư bá Nguyễn Đông Tà sẽ tà tà...không biết đến bao lâu...ra truyền đơn tạ tội.

Lý Trại Chủ bồi thêm:

-- Thường cho roi cho vọt, ghét cho ngọt cho bùi. Nói vậy để Ròm huynh hiểu là cũng vì tình nghĩa sâu đậm như thế nên tại hạ mới lặn lội trong bão tuyết đến thăm và dợt vài chiêu với lão. Nếu không nghĩ tôi Cái Bang thì ta đây đã đéo thèm nói đến làm gì cho mệt.

Thế là Lý Trại Chủ hài lòng về ngủ ngon còn lão thì ngủ cũng...ngon luôn, không biết còn cái miếng nào sẽ vắng đến nữa không?.

Hoan hô tinh thần "cái tạo" Cái Bang của Lý huynh. Mong tứ nhân bang duyệt lại kỹ càng hơn trước khi động thủ!!!

Lời bàn của Mao Tôn Xiu: Quần hùng đều tướng rằng lão Ròm đây còn ngon cơm lấm, đâu có ngờ rằng sau trận Hoa Sơn Đỉnh ở

tận miền Tây Bắc về lão đã bị trúng độc chưởng mù cả đôi mắt chưa kể ngũ tạng lục phủ bị chấn thương nặng. Để ý kỹ những giòng chữ mở đầu lão đã diễn tả rằng: ngoài **NHẸ** tiếng rơi của tuyết và mưa, chó lão đâu có nói rằng: ngoài **NHÌN** tuyết và mưa rơi? También đây chờ lão Đông Tà Nguyễn Được Sư đi hái lá thuỷ địch về chữa mắt ta, nhưng sao lão đi mãi chưa thấy về? Hay là lão ta đang mắc địch... với ai?!? Bố... Đông Tà... Tà... . . . Tà... . . . tịch ngòi.

-- Dạ con nghe đây! (Úi giờ ơi tưởng chuyện gì
quan trọng, dăm ba cái lẻ té đó) Sao là đàng
hoàng, sao là không đàng hoàng chớ? (Tôi giờ
phút này cũng chưa biết hắn là ai? Mặc kệ, bình
tĩnh rồi, hết run rồi, bạn ta chủ không ai xa lạ --
châm ngôn có nói: "Chưởi ta là bạn ta, khen ta là
kẻ hai ta")

-- Lắng nghe kỹ nhe con, tên của ba là tên ngọc
tên ngà, cái tên của ta là do "...công khó ông cha
đặt ra...cháu con ta gìn giữ lấy...muôn năm nhớ
mài tối già" (a, thì ra thằng em đang dzô xè).

-- Chà, mày sắp làm Phi Thoản rồi đấy. Long distance nhở nghe con, con trả chở không phải ba dâu nhé (tôi bắt đầu phản pháo).

-- Trả thì trả chở, nhưng con vợ tao sẽ rửa mày (ạ! thì ra thằng em đang muộn oai sư tử!). Tên của những thằng mà tụi bây ăn mày hay đòi nợ phải viết hoa chữ, tụi bây kỳ thị hả? Tụi bây đậu Tú Tài muôn hả?

-- Tui là ai? Mày đang nói chuyện với tao hay nói với ai mà có chữ tui?

-- Mày là thầy vẽ chở ai? Chở thẳng Phát Theo, thẳng Tin, thẳng Thành Voi hay thẳng Phan Thuận đâu có huồn đâu mà làm cái mục đó? Gọi là tui mày tức là thường mày, giúp mày (cám ơn cái loại giúp đỡ kiểu này có vẻ bình tui quá - tui nghĩ thầm trong bụng), làm cho mày đỡ tủi thân vì bị chuối mót mình đó! nghe chưa con?

3. NGÔ ĐỘC

Tiếng chuông của máy điện thoại reo vang. Tôi nhắc lên:

-- Hello!

Đầu bên kia:-- Hòa Đờm phải không?

-- Da phải. Ai đó?

-- A lô! A lô! nhà tôi bị phỏng nhà tôi bị nóng,
thằng cha phải gió thằng cha cà chớn, đồ quân già
mái đồ quân mặt méo, mày không chịu nói mày
câm rồi sao? Tao là ba mày dây tao là ông mày
đây... đây... đây (chà ghê quá giọng đầy stéreo).

-- @!#~%&*"? (Trời! tự nãy giờ tôi có được dịp trả lời đâu mà nói tôi câm? Tôi là thằng ham nói mà chưa được nói đó thôi.)

-- "Mày biết tao là ai không, thằng mắc dịch?",
hắn làm tiếp.

-- Địch mẹ mày! Mày làm quá tao teo làm sao tao
nhở nỗi. (Tôi bắt đầu lấy phong độ lai)

-- À, thì ra thế mới là phải phải chứ! Mày có teo
như vậy mới được chứ, mày cà chớn vừa thôi, mày
đòi nợ ông thì mày phải viết tên ông cho đường. .
.hoàng nghe con.

Bà con dì Ngọc trách bà decide cái nghề nào cho Tú
chẳng lẽ bà con dì Ngọc chuyên nghiệp dzâm ưng ý dọc bờ
rèm cửa sổ, làm sao mà sướng như này.

Lời bàn của Mao Tôn Xiu: ĐÓ LÀ LỖI "VÌ LÝ DO KỸ THUẬT" CÁI MÁY COMPUTER KHÔNG HIỆN RA CHỮ HOA ĐƯỢC VÌ THẮNG KHỎ BÀI QUÊN NHẤN NÚT SHIFT. TỘI NÓ ĐÁNG ĐU ĐẸP, XIN HÃY GỌI NÓ. DZÔ LUÔN BÁC TÀI:"NÓ, KHÔNG BAO GIỜ ... KHÔNG BAO GIỜ ... VÀ CŨNG ĐÙNG BAO GIỜ BẠN QUÊN NÓ. . .(MÀ NHỚ NGỘ, KHỎ CHO NGỘ LẮM) " HAY LÀ "THẮNG

ĐÓ ÂM THẦM ĐI VÀO NGÓ. . . ĐÓ, VÌ NÓ
THIẾU SỐT (CHỦ HOA) NÊN RÒM TÔI TE TUA. . .
.. THƯỢNG ĐẾ HƠI CÓ THẤU CHO RÒM TÔI.
. ĐANG TE TUA VÌ NÓ NÈ"

Tác giả:

**THẮNG MẮC DỊCH TRẦM VĂN TRỌC VÀ
MẠO TÔN "CƯƠNG"**

vậy thôi; thì nó tên A, B gì gì đó thì viết ra cho anh em không đi được như tao hiểu để cùng Thank You nó. Mày cứ ghi là mạnh thường quân hoài, dây không phải lần đầu tiên mà mày đã làm lần thứ mấy rồi; dù thắng "MTQ" đó có muốn dấu tên hay không kệ nó, mày cứ đăng tên nó lên, cùng lầm thì nó ĐU mày một cái rồi huề. Những lần họp mặt sau đừng viết cà chớn như vậy nữa nghe mày. Bộ mày bị "Allergy" với những thắng chịu chơi chở không chịu chịu hả?

4. ĂN DANH, VÔ DANH HAY NẮC DANH

Cũng lại điện thoại nữa, từ ngày tờ TSLĐ số 18 ra lò các hãng điện thoại nào là AT&T, MCI, Sprint gửi thiệp cảm ơn Tòa Soạn tối tấp nhưng xin "phân" 'xì bon xo' cho LĐ bang hội thì nó bảo "quay ở mi nít xưa" (wait a minute, sir! mà là một phút trên thiên thai mới chết chứ).

Cuộc điện đàm cũng khá dài, nhưng tôi xin tóm tắt nơi đây cho các bạn đỡ mất thời giờ đọc toàn là những từ ngữ có âm "đu" - tiếng đệm mà bạn ta thường xài khi vui buồn hỉ nộ ái "nị" đó mà.

Câu chuyện đại khái như sau:

- Tao không đi dự họp mặt kỷ IV được vì bận chuyện gia đình ngoài ý muốn, nhưng nghe những thắng bạn thân đi về kể lại, tụi nó nói vui lắm, ăn nhậu tung bừng khói lửa. Nhưng khi đọc TSLĐ số 18 mày (lại mày là tui nữa, mà sao không là ai ai đó) viết trong phần phóng sự là có một mạnh thường quân nào đó đãi cho anh em một bữa say đă thèm. Cái tật của mày là thỉnh thoảng hay cà chớn như vậy đó! (đi giờ đi! chết con), bạn bè với nhau cà, thắng nào khỏe đô (la) thì giúp cho thắng yếu đố nhậu chơi ngày họp mặt, đó là chuyện bình thường, nếu trưởng hợp tao thì tao cũng làm như

- Không biết viết tên ra thì cái thắng MTQ nó có ĐU hay không? (diệu này còn 5 ăn 5 thua) nhưng không viết thì 100% bị cái ông nội "độc và" này đã chơi 'độc' địa 'tát' tui một cái quá mạng. Thôi thì đã diếc rồi thì ông dây lấy dép gì sộ súng nữa. Thắng MTQ bao anh em nhậu mút chỉ đó tên là Hồ Sĩ Thư Bình. Chứ chưa cái thắng mắc dịch. Có allergy hay chăng là mày đó chở ai. (đại khái cuộc longdistance ý chánh là như vậy. . . .)

Lời bàn của MTXiu: không được viết là chiến sĩ vô danh (ăn danh) thì ông viết chiến sĩ "hiếu công" tức là chiến sĩ 'hỗng cù' chịu hòn? Đó là những chiến sĩ không biết thuộc giống gì, miễn là người đó có mông (ý quen nói lợn vì bình "liệu" lẹo lưỡi) xin định chính nói lại là người đó có công trọn to lớn làm cho anh em ta vui met nghỉ! Chứ chưa cha nội.

Tác giả: THẮNG PHẢI GIÓ VÀ ÔNG MTCƯƠNG.

VUI CƯỜI LƯU ĐÁY

*

* * *

Số lược về bút hiệu Hiệp Sĩ Mù Nghe Chó Đái.

Ai ai cũng biết một cuốn phim rất nổi tiếng của Nhật Bản cách đây khoảng 30 năm về trước là "Hiệp Sĩ Mù Nghe Gió Kiếm", tài tử chính là Toshiro Mifune nhưng tôi xin sửa lại chút ít cho phù hợp với cái tên "Thiêm Mù" như đã nói ở tựa đề. Có lẽ kiếp trước là dòng dõi Tôn Thất nên kiếp này không còn là Tôn Thất nữa nhưng mà còn định lưu chút dinh nên "Thất Nghiệp" dài dài !! Dung là cái số "Hết Rác". Thời nhàn rảnh đây tôi có chút thời giờ (ngoài thời giờ đi kiếm job) viết lách chút dinh đóng góp với tờ tạp san Lưu Ðây, chờ để thắng Phat Theo rần hoải thì tôi nghiệp cho nó làm. Nên tôi xin đặt bút hiệu cho tôi là: Hiệp Sĩ Mù Nghe "Chó Liếm", OK?

CƯỜI XÃ HỘI

QUÍ TƯ⁹

Một ông nợ hụt sinh cả cuộc đời để lo cho thằng con trai duy nhất ăn học thành tài. Ông được mãn nguyện vì thằng con của ông đã trở thành Giám Đốc của một công ty vĩ đại giàu có vô cùng.

Ngày ông happy hòi, cậu con trai trả lời qua điện thoại:

-- Xin lỗi ba, con bận lắm, để con ghi tên của ba vào sổ hẹn vào 10 giờ sáng thứ ba tuần tới, nếu ba còn ngáp ngáp.

Người cha khò khè:

-- Ba đã hụt sinh trọng cuộc đời cho con, ba chỉ mong gặp con vào lúc này mà thôi, nhưng mà thôi, ba đã già; nhớ chòn cắt ba cho đàng hoàng . . .

Người cha nhầm mắt lừa đời.

Cậu con quis tủ làm đám ma qua loa cho có lệ.

Tuần sau, cậu con nhận được cái bill của Funeral Home (nhà quàn) gửi tới, tổng phí chua tới \$3000, cậu khen check trả ngay, no problem!

Một tháng sau, cậu con lại được cái bill của Funeral Home với \$80 đô la. Cậu trả ngay không thêm nghĩ ngợi.

Tháng sau nữa, một cái bill \$80 đô la gửi tới nữa. Thắc mắc, cậu phoned cho Funeral Home, ông chủ nhà hứa giải thích:

-- Trong tờ di chúc ông cụ viết cho chúng tôi trước khi chết là ông không muốn bị chôn trong bộ đồ cũ, nên nhờ chúng tôi mua cho cụ một bộ đồ mới tinh. Tiền mua mỗi tháng là \$80 đô.

-- . . . !!!

%
% %

MÁNH KHÓE

Hai ông thầy lang ngồi đầu lão. Thầy nọ hỏi thầy kia:

-- Sao mỗi lần khám cho bệnh nhân, bác lúc nào cũng hỏi bệnh nhân thường ăn những gì, như vậy nghĩa là sao?

Thầy kia cười rũ rượi đáp:

-- Có gì đâu, hỏi cho biết họ có ăn uống sang trọng hay không để tôi tính tiền khám bệnh cho dễ!!!

\$
\$ \$

RĂNG GIÁ[?]

Trong buổi tiếp tân, vị khách danh dự chuẩn bị đọc diễn văn. Nhưng chẳng may, ông cắn nhầm cục xương trong bữa ăn, nên hàm răng già phía trên bị gãy làm đôi. Ông thều thào với vị chủ tọa: "Tôi bị gãy răng rồi, làm ơn tuyên bố hủy bỏ bài diễn văn của tôi". Ông chủ tọa bình thản trả lời:

-- No problem.

Rồi ông vẩy tay gọi một gia nhân hầu cận đang đứng kế bên và nói nhỏ mấy câu. Vài phút sau anh ta trở lại với một ông ăn mặc com lê thật nở và mang cái xách tay. Ông ta mở cái samsonite rút ra một hàm răng già đưa cho vị thượng khách. Ông khách lắp thử vào, lắp bắp mấy câu xong gõ ra:

-- Không vừa nói khó nghe lắm.

Ông ấy tiếp tục lấy ra bộ răng thứ nhì, ông khách lắp thử nhưng cũng không vừa ý. Ông ta lại lấy thêm hàm răng thứ ba, lần này thì thật vừa vặn.

Ông thường khách hài lòng và bước lên diễn đàn. Bài diễn văn của ông được vỗ tay nồng nhiệt. Khi dứt bài diễn văn, ông bước tới gần vị chủ tọa:

-- Cám ơn ông lâm, ông tài lâm, mà làm sao mà lúc nào ông cũng có nha sĩ túc trực vậy? Nếu không thì bài diễn văn của tôi đã không thành". Ông chủ tọa lắc đầu:

-- Ông ấy đâu phải là nha sĩ. Ông ta chuyên nghề bốc mà".

+++
@ @ @

LUƠM LẶT ĐẶC BIỆT:

Câu đố trong văn chương Việt Nam

(lời rằng đâu trí mà chơi, cầm nghĩ bậy) như sau:

1. Ôm cục thịt nát

Đúc vô cục thịt lỗ

Quay thời bô cô

Tay lai vo tròn

Q&O m&ui bun gi&on

Sươngơi là sương! (đó là . . . làm cái gì?)

2. Trên nhúc nhích

Dưới nhúc nhích

Trên thi thích

Dưới thi đấu

(đó là ... làm cái gì?)

3. Có lòng mà không có bụng

Không chồng mà lại có con! (đó là ... con gì?)

4. ດັກ ເວັ້ນ ດົບຕີ

Bà gác trê

Hai bêa cùng thô!

(đó là... cái gì?)

5. Dứt vào rồi lại rút ra
Tôi tôi về nhà thì lại dứt vô? (dó là . . . cái gì)

6. Trên da thì dưới cũng da
Dứt vô thì ám rút ra lạnh lung! (dó là . . . cái gì)

@@@@@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@

CÂU ĐỐ VỀ HÀNG

HẢI:

Vì kỹ thuật thông tin liên lạc tiến bộ quá nhanh chóng cho nên tín hiệu cầu cứu S.O.S. mà chúng ta thường dùng trước năm 1975 đã bị hủy bỏ.

Câu hỏi: Tín hiệu đó phiên dịch theo lối morse **TÈ TÍCH** đánh ra sao? và bị hủy bỏ hồi năm nào?

Lời tòa soạn: Các bạn cùng quý phu nhân và các con cháu trong gia đình LP nếu ai giải đáp đúng nhiều nhất các câu đố trong TSLĐ số 19 này (còn thêm phần đồ vật nói trang sau) sẽ được giải thưởng đặc biệt trị giá 50 đô la của hội thân tặng. Ngoài ra, các bạn nào muốn giúp cho giải thưởng thêm phần hào hùng xin liên lạc tòa soạn tạp san Lưu Đày. Lời giải đáp và tuyên bố bạn hữu trúng giải sẽ được đăng trong tạp san Lưu Đày số tới. Lời giải phải được gởi về tòa soạn trong thời hạn 1 tháng kể từ TSLĐ 19 được phát hành.

MỘT CHUYỆN TÌNH

T.L

V

Ấy đó, vậy mà tôi quên Hoàng đành đoạn - chiều nay tấm ảnh chụp trong một trại tị nạn nào đó ở trại cấm Tông Kông đã làm tôi bàng hoàng choáng váng.

Trời ơi Hoàng của tôi đây üz có phải chàng không hay chỉ là người giống người? Vì người trong ảnh trông tiều tụy quá, nhưng đôi mắt kia, đôi mắt đã bao lần làm tôi đắm đuối chiei với cả tâm hồn lẫn thể xác thì tôi làm sao được?

Thoáng chốc cả dì vắng bảy năm về trước vùng sống dậy trong tôi; đồng lôa chăng đất trời ở vùng Đông Bắc Hoa Kỳ khi tuyết lặng lẽ rơi đều và không gian như trùm một tấm khăn sô trắng lạnh? Đạo ấy tôi theo dì Châu ra bán "chợ trời" ở nhà ga Bình Triệu; cuộc sống đổi đời khá nhọc nhằn nhưng biết sao hơn "tai trời, ách nước" mà Hoàng làm trong ban thuế vụ Bình Triệu; đã nhiều lần rất kín đáo, Hoàng giúp dì cháu tôi trong những lần bị công an chặn hai đầu lùa vào đòn đòn điện trạm thuế - để khi thi bắt đóng thuế (thật rùng ấy mà) khi thi tịch thu - mà có phải là hàng quốc cấm hay súng đạn gì cho cam cơ chứ; cầm tím cau khô, vài đoạn vải bông, đôi ba cái áo len hay áo đầm quần short cho trẻ con, ít cây savon, vài cái bơm xe đạp cùng dùm cẩm sản xuất ở Chợ Lớn... Khách mua hàng phần lớn là bộ đội về Bắc bằng xe lửa - phần khách từ Bắc vào Nam chúng tôi có thể mua thuốc lá Lạng Sơn, Hồng Hà, đường, sữa, bột mì, vỏ ruột xe đạp hiệu Sao Vàng từ nơi họ với giá hạ rồi bán lại cho các tay mua bán cũng ở ga Bình Triệu để rồi hàng lại chạy ra các chợ hoặc trở lại nhà ga

Một đêm trời mưa tầm tã vào tháng 9, dì cháu tôi thu gọn gói hàng vào tấm nilong rồi tụm nhau lại cùng vài bạn hàng tán dóc ở chờ gác ngoài cổng ga trú mưa - lúc ấy chuyến tàu đêm chưa rời ga - Hoàng trong tấm áo mưa trùm kín đầu đến bên chờ gác nói bằng qua "Chiến dịch kèc 8 giờ mà trời cứ mưa vậy hoài thiệt cực". Nhỏ Nga bạo dạn hỏi "Thật hả? sao anh biết?" - "Bên đồn công an mới thông báo" - vậy rồi Hoàng lại bỏ đi sâu vào sân ga.

Bọn tôi dĩ nhiên là đợi mưa đi gánh hàng trên nhà bà Ba ở cây bã đậu gần chợ chiều; khi chúng tôi trở lại, trời đã ngót mưa và bọn công an bên đồn hợp cùng thuế vụ đã chặn hai đầu đường và bắt đầu lùa dân bán hàng rong từ trong sân ga ra mặt lộ - dì cháu tôi mừng rơn vì thoát nạn tuy nhiên cũng thấy buồn trong lòng khi nhìn Thanh, Đào, bà cụ Cau, bà Tảo, Ông Năm... chán nản bước vào đồn công an với gánh túi, bị, xách... dùm đẽ. Kỳ đó họ đã ăn cướp tróc tay của các bạn hàng không may của chúng tôi. Tôi nhất là dì Bảy Trọng, mới ra gánh cam đầu chưng hai tuần lễ thì trúng kỳ này "đứt vốn" - tôi lẩn thẩn hỏi dì Châu: "Vậy chó bạn họ tịch thu cả gánh cam của dì Bảy để làm gì?" - dì Châu cười nhẹ rồi khẽ đáp vào đầu tôi: "Khó quá nhỏ - để ăn chó hổng lẽ tự nó đem đồ xuống cầu Bình Lợi". Mà sau đó nhìn bé Chi, thằng Thạch con dì Bảy lờ ngó cầm mấy cái ghế gỗ nhỏ xíu ở trong hẻm nhà bà Hiếu đi ra mới thấy thương cái cảnh ba mẹ con dì Bảy bay hoay vặt lợn với gánh cam kiếm sống qua ngày - sau khi dựng Bảy (nghe nói trước kia làm trong ngành Cảnh Sát) ôm áo ra đi "học tập cải tạo 10 ngày" theo thông cáo của Ủy Ban Quân Quản, đã ba năm liền chưa hề biết hiện đang ở tận đâu? Dì Bảy một nách sáu đứa con nhỏ, bán lòn đòn đắc trong nhà để sống - khi tuyển đường xe lửa Nam Bắc hoạt động, mẹ con dì qua ga bán bánh mì ổi, sau một thời gian thấy nhiều hàng bánh mì ra cạnh tranh, dì vừa xoay qua gánh cam thì... kể sao cho hết nỗi khổ nhục của những tay bán "chợ trời" bắt đắc dì ở sân ga Bình Triệu.

Tôi uác gì mình có thể viết nên một pho truyện, trong ấy tôi chỉ cần kể lại từng mảnh đời ở sân ga - đời thật, rất thật của những người dì cháu tôi quen biết trên sân ga Bình Triệu này thôi cũng đủ cho mọi người hiểu thế nào là sự "giải phóng miền Nam" của những người miền Bắc - không cần thêm thắt hay kết luận - đã có biết bao người nguyên nua chế độ Cộng Sản trước tôi rồi, không cần thêm lời chúc dù cho chế độ ở nơi tôi nữa - nhưng tôi hồn như té liệt trước nỗi khổ đau của những nhân vật mà dì cháu tôi đã từng quen biết - tôi không biết bắt đầu từ người nào và sẽ kết thúc ở người nào - hồn như tất cả bọn họ đều rất đáng thương; không kể dì cháu tôi!

Mẹ tôi mất khi bé Thi vừa tròn ba tuổi, anh Tân mười sáu, Nhụng mười hai, Cường chín, Ngà sáu và tôi mười lăm - dì Châu in hình khoảng hai mươi hai tuổi, dì đang học ở Dược Khoa - chú từng bạn trai của dì học bên Kiến Trúc. Tôi không hiểu nếu không có dì Châu cuộc sống của anh em tôi sẽ ra sao? Ba tôi đứng trong hàng ngũ của những người áo đen gọi là Cảnh Sát Xây Dựng Nông Thôn - ông làm việc ở Trung Tâm Huấn Luyện Võng Tàu - có lẽ vì bệnh mẹ tôi quá dai dẳng mà tinh nghĩa phu thê ở ba tôi có lẽ lọt lạc với mẹ tôi chẳng? Thuở đó tôi còn quá ngây thơ chưa hiểu thấu - hay vì thời cuộc mà các lệnh cấm trại, cấm quân đã ngăn cản bước chân của ba tôi về thăm gia đình - dù đường xá vẫn rất an ninh, khi xa lì Biển Hòa đã mả.

Chúng tôi vô tư hồn nhiên sống bên tiếng thở dài não nług của mẹ tôi và màu vàng xám chiến lòn da, tròng mắt mẹ ngày càng đậm nét vì bệnh gan từ khi bé Thi ra đời. Mẹ rất kín đáo, cho dù anh Tân là "hoàng nam cung" của mẹ, mẹ cũng không một lời tâm sự hà huống gì tôi - mãi cho đến khi mẹ phải nghỉ việc ở Tổng Nha Ngân Khố vì tình trạng sức khỏe suy yếu

Sau này khi mẹ mất, chúng tôi ngồi ôn lại những gì còn nhớ về bà thì đứa nào cũng khám phá ra rất muộn màng là "mẹ rất thường thở dài, nhất là về đêm". Ba tôi trở về đời sống dân sự ở Vũng Tàu - trong khi bọn tôi vẫn ở Gia Định.

Người ta nói: "Xẩy cha nín chôn chú, xẩy mẹ bú vú dì" - trong hoàn cảnh chúng tôi lúc ấy thật không sai. Sau thời gian hoảng loạn vì cái chết của mẹ, sau thời gian ăn ào đồng đúc của đám tang, ba tôi về Vũng Tàu mang theo em Cường; gian nhà của chúng tôi trở lại nhịp sống bình lặng buồn tẻ hơn. Anh Tân không còn rủ bạn bè ra hàng hiên trên bao lon đàn hát như lúc trước - Nhung, Ngà bót nghịch ngợm, bé Thi bót quấy hồn và tôi với tuổi vừa chớm biết mộng mơ đã ngồi yên lặng hàng giờ hết nhìn bé Thi say ngủ lại nhìn hình ảnh mẹ lờ mờ qua l汜 hương khói.

Dì Châu phải tìm một chân dạy học để có đủ tiền tiêu xài phụ vào số lượng ít ỏi ba tôi gửi hoặc mang về hàng tháng - chị Năm nghỉ việc, Nhung và tôi chia nhau nấu cơm sáng chiều sau giờ học - tôi xin đổi lớp buổi chiều để sáng ở nhà đi chợ và trông nhà, trông Ngà và Thi.

Em Cường trở về nhà sau khi ở với ba hơn một tháng - theo lời Cường thì ba đã có gia đình khác, có đến bốn đứa con mà hai đứa lớn chắc không phải con của ba vì... "trông mặt không giống tựi mình"; nó còn nói nhớ anh chị em, dì Châu quá, không muốn ở Vũng Tàu dù rằng có ba ở kè bên - tôi có tưởng tượng không vì hình như từ đạo ở Vũng Tàu về, ánh mắt em của tôi trở nên u tối; Cường không còn có vẻ hiếu động như xưa, em giúp tôi thu dọn nhà cửa, rất mực nhuộm nhìn Ngà, Thi và đặc biệt tranh phần thấp hương trên bàn thờ mẹ mỗi đêm.

Rồi đến anh Tân phải đi đưa con tháng để phụ thêm lợi tức cho gia đình - dì Châu bỏ học, dạy tư ở trường ĐĐ trong Gia Định. Chủ Tùng tự dùng thua dần rồi không thấy đến chơi nhà nữa - lối xóm thăm thì đều chuyện, mà chuyện có vẻ đúng đắn và xây dựng là chủ muốn cưới và đem dì Châu ra khỏi gánh nặng của gia đình tôi, mà ý dì Châu thì không muốn thế. Vì bà Ngoại tôi mất sớm, mẹ tôi (chị cả) đã tần tảo bao bọc cậu Tiến, Tú và dì Châu cho đến ngày khôn lớn; nay hai cậu của tôi đã vào lính mà mẹ tôi lại yếu mệt, ba tôi có gia đình khác và bọn tôi, đàn con cái chỉ còn nương tựa vào dì....

Anh Tân đến tuổi lính, rời miền Nam thất thủ, ba tôi chắc dì tản theo đoàn người chạy nạn Cộng Sản ở Vũng Tàu, anh Tân kí ức ấy ở Đà Nẵng và rời biệt vô âm tin

Chúng tôi phải "trao trả" ngôi nhà thân thuộc cho người chủ mới của đất nước, xuống vùng Lồng Ông bà Chiểu thuê lại căn nhà nhỏ ở xóm Trường Tiền, dì cháu buôn bán lặt vặt sống qua ngày, khi tất cả trường học bị quốc hâm hóa (gọi theo tiếng mới là quốc doanh) và dĩ nhiên dì tôi hóa ra thất nghiệp.

S

au vài lần báo động cho bọn tôi, Hoàng như quen kẽm với Nga, Tiễn, Thành bắn
vải và dì Châu - riêng tôi chỉ qua phụ với dì vài tiếng buổi sáng sớm và lúc chiều tối mỗi ngày
vào lúc tàu hỏa Thống Nhất khởi hành - nên với Hoàng tôi vẫn còn xa lạ - vì thời điểm trước
giờ tàu rời ga, ban thuế vụ làm việc rất bận rộn (chặn bắt hàng lậu thuế mang ra Bắc theo
đường tàu). Dì Châu hay nói chuyện về Hoàng cho tôi nghe - bố Hoàng chết sớm lúc Hoàng 5
tuổi và Liên em gái của chàng mới ba tháng - mẹ Hoàng ở vậy nuôi con. Hoàng đang học
Luật Khoa thi Sài Gòn "bị giải phóng", phân khoa chàng học phải chuyển qua ngành Kinh Tế,
đó là lý do tại sao Hoàng phải chọn cái nghề đi "bắt thuế" kỳ quái này. Liên may mắn hơn vẫn
còn học Sư Phạm - nhà Hoàng mới dọn về Bà Quẹo - nghe để mà nghe vậy thôi; tôi chán
tất cả rồi; tôi vẫn còn choáng váng trước cuộc đổi đời, trước cái tương lai bếp bệnh u tối của
chị em tôi - rồi chuyện ba mẹ tôi đến cuộc tình dở dang của dì Châu....

M

ột buổi tối, lão Sáu già, trưởng trạm thuế vụ bỗng chặn tôi lại nói chuyện, hắn
muốn mời tôi đi uống nước ở Bình Triệu Quán - trời ơi tôi vừa giận vừa sợ đến tái cả người -
cái lão dê đạo bộ này ở đây có ai là không biết thành tích của hắn? Chỉ trông bộ mặt già móm
tai tái của hắn, cái mũi két và giọng nói trợn trợ của lão với đôi mắt ti hí là tôi đã bắt buồn nôn
rồi - đã thế lão lại còn gọi tôi bằng... em, xung anh nữa mới chết tôi chứ; trong lúc ấy tôi chỉ
đang tuổi cháu nội cháu ngoại hắn thôi. Tôi thừa thông minh để hiểu là nếu tôi trả lời không, dì
cháu tôi sẽ khó mà buôn bán ở sân ga này - luật rừng của Xã Hội Chủ Nghĩa sẵn sàng nghiên
nát dì cháu tôi - lẽ đương nhiên hắn chẳng thèm chờ tôi trả lời và quay lưng đi thẳng. Tôi đang
bối rối thì Hoàng đến - "Lão Sáu nói gì với cô vậy?" - tôi kể cho Hoàng nghe hết mọi chuyện
(như nêu lấy cái phao - sau này nghĩ lại, tôi thấy thật buồn cười cho thái độ của tôi lúc bấy giờ)
- dù biết rằng hi vọng gì ở một nhân viên dưới quyền của hắn giúp đỡ cơ chứ? Mọi chuyện đều
trôi qua và tôi quen Hoàng từ đấy - Nhưng tạm thời qua ga phụ dì Châu, còn tôi cáo bệnh ở
nhà để tránh mặt lão dê đạo bộ đáng kính tóm kia.

D

ạo này tôi hay dắt dì Châu để đi chơi với Hoàng nhất là vào mùa hè - các em
tôi nghỉ học, Cường có thể giúp tôi trong việc bếp núc cũng như trồng chưng Ngà, Thi - Hoàng
đèo tôi về miệt Thủ Đức theo lối Thanh Đa, đến tận bờ sông, gửi xe ở một nhà gần đó rồi
dùng đò ngang qua bên sông thuộc Thủ Đức; chúng tôi thường thơ thẩn trên bến đò bên kia

sóng hoặc thả bộ dài theo con đường đất đi vào xóm nhỏ, thiên nhiên tĩnh lặng và đáng yêu làm sao - khi mỗi chân, bạn tôi dừng chân ở quán cà phê ven quốc lộ.

Cho đến tận bây giờ tôi cũng chưa biết họ của Hoàng là gì? dù rằng sau ba năm quen biết rồi yêu nhau và tôi đã lén lút ăn ở với Hoàng, khi thi ở nhà Lượng, lúc ở nhà Nga (bạn Hoàng), khi thi ngay nhà tôi. Lần cuối cùng Hoàng đến nhà tôi, tôi còn nhớ rõ đó là hôm rằm tháng giêng, chàng rủ tôi ra chợ Bà Chiểu ăn sáng, nhưng tôi từ chối vì hôm ấy tôi ăn chay và vì dì Châu dắt bợn nhỏ đi lễ ở Lăng Ông chùa về - Hoàng kéo tôi vào phòng - đây là lần cuối tôi gặp và gần gũi Hoàng

Nhung bỗng nhuốm bệnh rồi bụng em to lên - trời ạ - tác giả là Nguyễn bạn anh Tân - dì Châu nuốt hận đến nhà Nguyễn nói chuyện phải trái với bố mẹ Nguyễn - rồi một đêm cuối (?) vở cùng kỳ lạ diễn ra - Nguyễn đến nhà tôi với hai chai rượu bọc giấy bóng kính đỏ, một quả bánh thuẫn, dum trầu cau nhỏ xíu cùng mấy người chị em họ và Nhung mặc áo dài trắng (còn cả cái phù hiệu trưởng LVD trên cổ) theo Nguyễn về bằng một cỗ xe ... làm Dì Châu cay đắng "Đây là coi trầu rủa mặt thôi" - dì gọi tôi ra balcon chỉ rõ sự rẽ rúng bên gia đình Nguyễn với gia đình tôi và dì khóc lặng lẽ; tôi nghe dì mà lòng bấn loạn vì cả tháng nay Hoàng không hề tim tôi hay hò hẹn - nhưng tôi vì mải mê chuyện của em Nhung nên quên khuấy đi - còn tôi, nếu bụng tôi to ra mà Hoàng "biến mất" thì lúc ấy dì Châu sẽ ra sao? thân tôi thế nào???

Tôi lại phải trở về ga Bình Triệu phụ dì Châu - đạo này dì tôi trông già hẳn đi, tôi thương dì quá, tôi cầu xin Trời Phật dành cho tôi chút ít may mắn.

Tôi không thấy Hoàng trong sân ga hay tại trạm thuế - bà cụ Cao Kháo chuyện là Hoàng đã "vượt biên hơn tháng nay" - tôi nghe mà ngẩn ngơ, nửa tin nửa ngờ - tại sao Hoàng không hề nói qua với tôi lời nào về ý định này cả vậy - cho dù là lời từ biệt - xã hội gì mà khốn nạn thế nỗi anh không tin ở nơi tôi ư? khi tôi đã trao đời con gái cho anh không đắn đo, tiếc nuối

Tôi lên nhà Lượng hỏi cho ra lẽ thì Lượng cũng như tôi, không biết gì về Hoàng cả - "Đến cô mà nó còn không nói thì tôi làm sao biết được?"

Trở về nhà, tôi như người sắp chết - tôi chỉ biết đợi khái nhà mẹ Hoàng ở Bà Quẹo và cô em gái tên Liên đang học Sư Phạm - à không, chắc chắn cô ta đã ra trường ít ra là một năm về trước. Đêm đêm tôi xoa cái bụng tròn trĩnh của mình, tượng tượng có một mầm sống đang thành hình mà người cứ điểng lên vì sợ.

Em Nhung ít khi về thăm nhà dù từ Đa Kao xuống Bà Chiểu không phải là một khoảng cách quá xa với nó. Bọn Cường, Ngà, Thi thỉnh thoảng đi xem ciné rạp Văn Hoa hoặc Casino Đa Kao về hay ghé thăm Nhung kể lại thì Nhung sống cũng chả lấy gì là hạnh phúc. Gia đình Nguyên xem Nhung không khác gì một "đứa ở không công", sống sướng lanh lẹn đi chợ, về nấu nướng, dọn dẹp, giặt rửa... đến chiều tối Nguyên vẫn đi học và rong chơi như một cậu học sinh cấp Trung Học. Thấy hoàn cảnh em Nhung tài lại càng hận bọn đàn ông - may sao tôi thấy kỳ trả lại, chao ôi tôi mừng tưởng như vừa chết đi sống lại vậy.

G

a Bình Triệu xây lại, bít bùng như một nhà tù, chỉ có một lối ra vào, các chuyến tàu mang tên Thống Nhất (chạy xuyên Việt) sẽ khởi hành và đỗ khách ở ga Hòa Hảo - ga Bình Triệu dành cho tàu chở (chi đi đến Nha Trang và trở về). Di Châu bỏ ga về ngồi vệ đường sau Lăng Ông Bà Chiểu. Tôi bỏ học, học làm gì cơ chứ khi lý lịch tôi ghi có cha mẹ phục vụ cho chính phủ Sài Gòn; làm sao tôi có thể chen vào Đại học với bọn con cháu đám cán bộ tập kết, nằm vùng, có công với cách mạng... ra chạy thuốc tây với di Châu. Tôi quen lão Phênh chủ vựa mía trên Bình Phước trong dịp này qua trung gian của vợ chồng Oanh. Thời thi "một liều, ba bẫy cung liều, cầm bằng con trẻ chơi điều đút giây" - lão Phênh chắc cũng bằng khoảng ba tôi chứ không ít - nhưng cần gì? miễn lão có thể làm vị cứu tinh của gia đình tôi là được rồi. Di Châu cự tôi dù kấm chui - tôi cam kết với di: "Con không ngu đâu di".

Lão Phênh tổ chức vượt biển, di nhiên lão cho bé Thi và tôi theo... miễn phí - đến đảo lão muốn tôi đi Úc vì vợ con lão ở Úc - nhưng thôi chửi, он nghĩa coi như đã đút - tôi nhờ cô Xuyến một nhân viên làm việc xã hội ở trại đăng hộ khẩu nhắn tin trên báo tim ba tôi và anh Tân; cầu may vậy thôi chứ tôi không hi vọng gì nhiều, điều may mắn sẽ đến với tôi lần nữa. Nhưng trời chưa nỡ đóng cửa với tôi, anh Tân đọc được mẫu nhắn tin và sau hơn một năm ở trại tị nạn, em Thi và tôi khăn gói đến vùng Đông Bắc Hoa Kỳ này. Ba tôi và gia đình Ông đang ở New York, thỉnh thoảng ông cũng về thăm anh em chúng tôi. Anh Tân đã kết hôn với một cô đám Mỹ gốc Đức và đã có hai đứa con; anh thuê cho em Thi và tôi một căn apartment không xa chỗ anh ở, để tiện việc đi lại thăm viếng. Sau sáu tháng học Anh ngữ, tôi tìm được chân bán hàng ở chợ K-Mart, em Thi đi học bằng xe school bus đưa đón hàng ngày - cuộc sống có vẻ ổn định; tôi nhìn nhút nhát dành dụm gửi từ cây kem đánh răng đến bếp lò mua "on sale" về cho di Châu chi dụng. Ba tôi và anh Tân hỏi tôi về chuyện lập gia đình, nhưng tôi bây giờ chỉ còn mỗi niềm ngậm ngùi thương nhớ quê nhà cũng như di Châu, các em Nhung, Cường, Ngà và cháu Ti thôi. Di Châu một đời vất vả cho chị em tôi, có cách gì đền bù cho di tháng ngày tuổi trẻ đã trôi qua không? Ba tôi hứa sẽ làm thủ tục bảo lãnh di và bọn nhỏ; tôi vui mừng bám lấy niềm hi vọng ấy - vì ngoài mẹ tôi ra, di Châu là người tôi kính yêu và thương mến nhất trên đời này, không kể đàn em dại và cháu Ti của tôi. Cuối tháng này là sinh nhật thứ bốn mươi hai của di; khu nhà tôi ở Việt Nam chắc cũng đang chuẩn bị rộn rịch đón Tết -

có gì đâu sau ngày giải phóng - Tết chỉ là dịp cho bọn cán bộ, phường xã, công an . . . phô trương nhũng lạm - đại đa số dân chúng ở miền Nam chỉ quét dọn nhà cửa, bày biện lại bàn thờ gia tiên để nước ông bà về ăn Tết như cũ tục ngày xưa, riêng nhà tôi không năm nào thiếu một cành mai - dì Châu rất yêu thích loại hoa này, dì bảo "Mai đem may mắn đến" - có thật không hả dì? dì thích loại hoa may mắn nhưng nhìn xem đài dì có được may mắn chút nào chưa? Khi chia rời Việt Nam, năm nào tôi cũng tìm một nhánh mai vàng tặng dì làm quà sinh nhật - có lần tôi đưa: "Đi mà sinh nhầm mùa hè là con chẳng biết tìm đâu ra mai vàng tặng dì" - Cường cười nói: "Đừng lo chị Văn, đằng sau lò heo cũ có nhiều mai đỏ lắm" - ái chà cậu nhỏ nói đến mai từ quá đây mà.

Năm nay tôi ngồi đây nhìn ra khung cửa sổ, tuyết giăng giăng, trời âm u, lòng bâng khuâng thương nhớ - tờ báo trong tay, tấm ảnh chót nhạt nhòa, hồn tôi chùng xuống xót xa; tôi không biết tôi có còn yêu thương Hoàng không nữa - qua hình ảnh ba tôi, chú Hùng, Nguyễn em rể tôi, Hoàng hình như cũng cùng một nhân ảnh - thôi tôi đi ngủ đây, sáng mai còn phải dậy sớm "đi cày". Ném tờ báo vào xot rác, ghi cho Thi hàng chữ dán trên bàn, dán nó ăn xong, dọn rửa dùng gọi tôi dậy - nhưng khi vào phòng, tôi không sao nhắm mắt được; bao nhiêu kỷ niệm cũ thi nhau nhảy múa trong óc, mắt tôi khô cứng và cay xè; ước gì tôi khóc được bạn oii!

@@@@@@@%## @@@@#@

NGƯ NGÔN HẢI QUÂN VIỆT NAM CỘNG HÒA TÂN THỜI

Linh nào mặn (mòn) bằng linh Hải Quân.
Trai nào bánh (bao) bằng trai áo trắng. hỏi em!
Quần ống loa chưa o em đã mết.
Kéo vành khăn chưa tặng em đã đòi (tòm tem).